કિસ્સા

ઝૈતુન ઔર મોહંમ્મદ હનીફ.

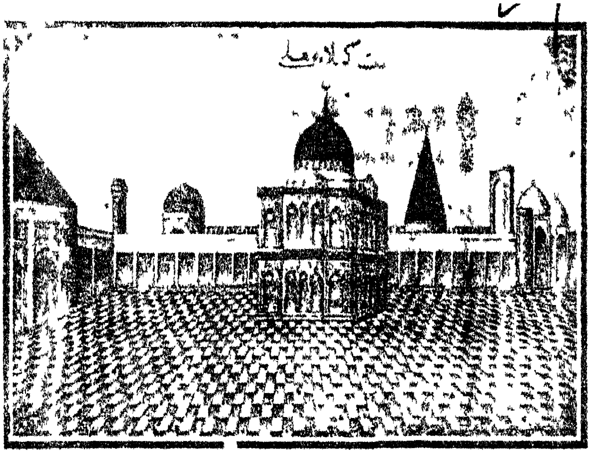
મય

જંગનામા બહેરૂલ અલમ

યાને-આજકોમે-જીન

ઉરદુસે નીકાલકર ગુજરાતીમે તરજુમા કીઆ

વાસ્તે દીનદાર ભાઇ મુસલમાનોંકે

છપ કર જાહેર કરનેવાલે

હુસેન મિરઝા બુકસેલર ઔર પબ્લિશર

ઠિકાણા-નિશાનપાડા રોડ મુંબઇ પોસ્ટ નંબર ૯

કિંમત સર્ફ ૮ આના.

दत्तात्रय प्रिन्टींग प्रेस कालबादेवी मुंबई न. ४.

કીસ્સએ.

જૈતુન ઔર મોહમ્મદ હનીફ.

શરૂ સાથ નામ અલ્લાહકે બખ્શીશ કરનેવાલા મેહરબાન.

ઈલાહી હો આલમકા કીરતાર તુ, દોનો જગકા પયેદા કરનહાર તું.
કિયા અપની કુદરતસે ખલકત ઝહુર, ઝમીં આસમાં ઔર મલાએક વ હુર.
જો ઈનસાં વજીન્નાત હયે વાં તમામ, કરેં યાદ તુજકો ખુદાયા મુદામ.
તુ વાહીદ અહદ ઔર નરનકાર હય, ન કોઈ દુસરા તુજ મદદગાર હયે.
સના હમ્દ તેરા હયે બે ઈનતેહા, કરૂં અબ મએં નઅતે નબી મુસ્તફા.
જો હયેં દોસ્ત તેરે મોહમ્મદ નબી, કિયા જીસકે કારન યે ખલકત સબી.
સબોંમે બુઝરગી તો ઉનકો દીયા, ભી ખતમેં નબુવત તો ઉનપર કીયા.
શફીઉલ ઉમમ હયેં મોહમ્મદ રસુલ, કિયા હકને લૌલાક જીનપર નઝુલ.
નબીયોં કે સરતાજ સાલાર હીં, મોહમ્મદ નબી હયેં કરો તુમ યકીં.
મોહમ્મદ હયે બેશક શહે અસફીયા, ઉસીકો ખુદાને યે રૂતબા દીયા.
અગર તુ ન હોતા અય મેરે નબી, તો પયેદા ન કરતા મયેં અફલાકભી.
હબીબ તુજકો મયેંને ઝરોએ આઝલ. કિયા હયે દીયા હયે હમ્દ બુઝ એ કુલ.
નહીં કીસકો મકદુર હયે બુઝ ખુદા, કરે કુછ સીફત ઔર ઉનકી સના.
ખુદા જીસકી તઅરીફ કરતા હયે જો, તો ઈનસાંકો તાકત કહાં હયે સુનો.
હઝારોં દરૂદો હઝારોં સલામ, ઝમાબર મોહમ્મદ અલૈહીસ્સલામ.
બઝાં ઉનકે અજીબાદો અસહાબપર, અઝાં બઅદ ઉનકે અહબાબ ઉપર.
ખુસુસન અબુબક સીદ્દીકપર, બાઝાં ઉનકે આદીલ ઉમરકે ઉપર.
અઝાં પસ ઈલાહી તુ ઉસમાનપર, અઝાં બઅદ હઝરત અલીકે ઉપર.
બઝાં ફીર તો હુસનૈનપર કર નઝુલ, બઝાં ઉનકે ઉપર જો હઝરત બતુલ.
ઝબાં હીંદવિમેં કરૂં મએં બયાન, બ મુજબ કીસ્સેકે સુનો ધરકે કાન.
દર અહદે ખીલાફત ઉમરબીન ખતાબ, મોહમ્મદ હનીફ બીન અલી બુતુરાબ.
શીકાર ખેલનેકો ચલે દો સવાર, ચલે ચાર અસહાબ હોકર તૈયાર.
દો બેટે અબુબકર આલી જનાબ, દો બેટે અથે ઉમ્મગ ઈબ નુલખતાબ.
જીલેબદાર કબુલ થા એક ગુલામ, અમીરકે ચલા સાથ બા ઈન્તેઝામ.
શહેરસે મદીનેકે [illegible], શીકાર ખેલનેકો સો જંગલ જંગલ.
યકાયક જંગલસે ઉઠા યક ગુબાર, ગીરદમેંસે નીકલે એકતાલીસ સવાર.
ઝએતૂન પાકદામન વ ચાલીસ કનીઝ, બેટી શાહઈરમકીથી અઝાબ અઝીઝ.
યે પાંચોં સવાર ઉસકો આએ નઝર, કી એક ઘોડેકો તબ ગુદતર.

કીસ્સા મોહમ્મદ હનીફ.

... આઈ નઝદીક યક આનમેં,
લગી હકને યુ કર વો મએદાનમેં.
કહો કૌન હો તુમ યે પાચુ સવાર,
કે મેરે જંગલ બીચ કરતે સીકાર.
ઝરીંદ ન પર મા ... ધાંક તલ,
અગર શેર હો આમે મુજ ધાંક તલ.
મગર ઝીંદગીસે હુએ અપને સેર,
કે ફીરતે હો મેરે જંગલમેં દીલેર.
મોહમ્મદ હનીફને કિયા તબ સવાલ,
કે અય ખુશ રઅના તુજે ક્યા મજાલ,
કે મરદોંકા તુ પેહન કરકે લીબાસ,
મુકાબીલ હોવે હમસે તુ બે હીરાસ,
કહી ક્યું તુ બના ઓરત હું મએ,
મુજે કીસ રવિશસે પછાને તુમ્હે.
અમીરને કહા તબ તુ સુન નાઝની,
કિયા એઠ ઘોડેકો જીસ વખ્તમેં.
કે સીના તેરા થલથલાયા શીતાબ,
દોનોં પાંવ કપિભી અંદર રિકાબ.
કહી ગરચે ઓરત મગર હું બલા,
બહોત શેર મરદોંકે કાટી ગલા.
બહોત બાદશાહોંકો મારી હું મંય,
કઈ પેહલવાનાં પછાડી હું મંય.
શીતાબી તુમ્હીં નામ અપના બતાવ
કે બે નામ મુજ હાથ મારે ન જાવ.
બેટી શાહઈરમકી હું ઝએતુન નામ,
કે હુવે હઝારા લખ ફોજ હમરાહ મુદામ.
ન રખ અરમા દીલમેં અમીરકો કહી,
તૂ કર ઝોર અપના મેરેપર સભી.
અમીરને કહા સુનકે અય દીલરૂબા,
મોહમ્મદ હનીફ બીનઅલી મુરતુઝા.
હબસ ઓર નસબમેં તો મએં પાક હું
વલે ઝોર સાઝીમેં ચાલાક હું.
વલે હમ ઉપર આજતક કીસકા વાર,
ન હો તબતલક ના કરે ઉસપે વાર.
યે સુન કરકે ઝએતુનને નેઝા કીયા,
માગ આડે ભાલાં કમરમેં લગા.
વો લકતે હી નેઝેકે બેહોશ હો,
ઝમીંપર ગીરે ખુદ ફરામોશ હો.
અભી ઉસમને હીકમને હક મગર,
કે પાએ ન ઉસવકત ફતહો ઝફર.
હકીકતમેં મઅશુક ઝએતુન થી,
અમીરપર અઝલસે ચાહ મફતુન થી.
દીગર નઈ તો ઓરતકો તકત કહાં,
લડે ઈબને હૈદરસે આકર યહાં.
ગીરે હોકે બેહોશ મોહમ્મદ હનીફ,
ખડીથી જો ઝએતુન હોકર હરીફ.
ઊતર અપને ઘોડેસે ઝએતુન ઈતાલ
લગી કાટને સરકો ખંજર નીકાલ.
જો રખ હાથ દેખી તો કુછ દમ નહીં,
કરી તબ મયાંમેં વો ખંજરકે તઈ.
કે મુરદેકે ખુંસે હો ખંજર ખરાબ,
મુએકા ગલા કાટના હયે અઝાબ.
જો મકતુલ ભાગા છુપા કોહમેં,
વો ગીરયાં હુવા શહેકે અંદોહમેં.
બઝાં ચાર સવારોંકા ઝએતુ પકડ,
ચલી બાપકે મુલ્કકો કૈદ કર.
કરી જોડ અપને પીદરકો સલામ,
કહા શાહને અય દુખ્તરે નેકનામ.
ગઝબી જો તુ ખેલનેકો શીકાર,
સો ક્યા આજ લાઈ તુફર આશકાર.
અરઝ કી કે અય વાલીદે મેહરબાન,
મોહમ્મદ હનીફકો મૈં મારી બજાન.
સવાર ચાર ફીર ઉનકે હમરાહકે,
પકડ ઉનકો લાઈ હું મૈં સાથ લે.
વો બેટા અલી મુરતુઝાકા આગા
ઝુનપા સતી જગમેં મશહુરથા.
સો યક ઝરબ નેઝેસે મ ... ,
... ડને ઝમીનપર પછાડી હું મૈં
બઝીરાં કહે મીરકે ... ,
કે હુસ સાંચ માને ન ઈસ બાતકું.
મોહમ્મદ હનીફકા હય મશહુર નામ.
બહોત ઉનકે હયગે સોહૂસતમકે કામ.
કે જીસ જાવે પોંહચે અના મુરતુઝા.
કુફર તોડ કર દીકા કાયમ કિયા.

યે સુન કરકે ઝયતુન મુંહકે બીચ આઈ, કહી આપસે યુંયે સોગંધ ખાઈ
સભી ચાલીસ બાંદીસે હોકર તૈયાર, મદીનેકે જાનીબકો હોકર સવાર.
અલી મુરતુઝાકા હુયે મશહુર નામ, બહોત ઉનકે હોવેંગે રૂસ્તમસે કામ.
ફતેહ કરકે આઉં તો ઝએતુન નામ, વગર નંઈ તો આઉં ન ફીર ઈસ મકાન.
યે કેહ કરકે દાખીલ હુઈ દરબારા, કહા બાદશાહકો વઝીરોંને આ.
કે અય શાહ અરબકે સીપાહી હુયે ખુબ, શુંજાઅતમને મરદ હુયેગે અજુબ.
સભી ચારોંકો કર ચાર ઘોડે સવાર, સીલ્હ ઓર સંજુક સબ કર તૈયાર.
લડાવો ઈસી સાઅત સબ ફોજકું, તમાશા દેખો ઉનકા લડ મોજમું.
આઈ શહરકે ખાતરમેં તબ ઉનકી બાત, દીલા ચાર ઘોડે ઓર હથયાર હાથ.
દીએ મસ્લહત મીલકે ચારોં જને, ઘોડે ઓર હથ્યાર હમારે કને.
ઈસીવકત હકને હમે હયે દિયા, હે લાઝીમ કરે કાફરોંસે ગીઝા.
અગર મારે ઉનંકો તો ગાઝી કેહલાએં, મરેગરતો દરજા શહાદતકા પાએ.
હુએ ચારો અસવાર ઘોડો ઉપર, કિયા હમલા કુફ્ફારકી ફોજપર.
ઉધર કૌમ બાહીલપે હમલા કરે, ગુરેઝાં હો કુફ્ફાર ગીરગીર પડે.
જયસા શેર બકરિયોંમેં આકર પડે, ઈસીતરાહ યે ચાર યારાં લડે.
શુંજાઅતકે તઈ દેખ શાહે ઈરમ, પકડનેકો ઈનંકે કિયા તબ હુકમ.
વલેકીન ન આયે કીસીકે યે હાત, પકડના ઉન્હોંકા હુવા મુશકીલાત.
મહેલસેં તરત સુનકે ઝએતુન આઈ, દીલાસા ઉન્હોંકો કહી દીલ લગાઈ.
અગર ઝીંદગી ચાહતે હો ગર તુમ્હે, તો ઘોડે વ હથ્યાર લાદો હમેં.
વગર ના તો હું મંય તુમ્હારી હરીફ, હયે કીસતોર મારા મોહમ્મદ હનીફ.
યે ચારોંને સુન કરકે ઝએતુંકી બાત, ભી હથ્યાર ઘોડે દીએ ઉસકે હાંત.
નો ચારોંકો ઝાં પસ કરી બંદમે, આઈ વહાંસે જલદી પીદરકે કને.
કહી ગર હો રૂખસત તો જાઉં શીતાબ, મદીના ફતેહ કરકે આઉં શીતાબ.
પીદરને કહા અય જીગર ગોશેમન, કે ઉસ મુલકકે લોગ હંયગે કઠન.
તુ લાવેગી વહાંસે મેરેપર બલા, અગર તૂ ન જાવે તો હોગા ભલા.
બહોત કેહકે વહાંસે તો રૂખસત હુઈ, બજુઝ ચહેલ બાંદી ન હમરાહ કોઈ.
મદીને કે જાનીબ ચલી ખુશતર, ઝરેહ ઓર બખતર સભી પેહનકર.
ઝીરેહ પોશ ચાલીસ બાંદી હુઈ, મુસલ્લા હો અસવાર હમરાહ હુઈ.
જો મકબુલ આયા ઉતર કોહસે, પુકારા અમીરકો વો અંદોહસે.
કે હુશયાર હો તુમ ઉઠો યા ઈમામ, દીલોજાંસે મયે હું તુમ્હારા ગુલામ.
સો આવાઝ મકબુલ સુનકર ઈમામ, આએ હોશમેં ઉસકા સુનકર કલામ.
અમીર યું કહે થા મયે ખુશ ખ્વાબમેં, મુજે ક્યું જગાયા તુ ઈસ બાબમેં.
કહા ફીરકે મકબુલ અય મહેરબાં, કે બેહોશ હોકર પરેથે યહાં.
ઝરબ એક નેઝેસે ઝએતુનકે, યે બેહોશ હોકર ઝમીપર ગીરે.
કાટા ચાહતીથી તુમ્હારા ગલા, મુવા જાન તુમકો ન કાટી બલા.
વોહ ચારોંકા તેરે પકડ ફંદસે, સભી હથ્યાર ચારોંકે લે છંદસે.
[illegible]જલ હોકે [illegible]મેં હજરત અમીર, મદીનેકે જાનીબ ચલે ધરકે ધીર.

આએ બરચેં દીલગીર હોકર ઈમામ, ગઈ ઉનકે રૂપકી રૌનક તમામ.
જો બીબી હનીફા અથી ઉનકી માં, સો મકબુલકો દેખ બોલી તબાં.
કે દીલગીર ક્યું હયે યે મેરા પીસર, હકીકત તુ મુજકો સુના સર બસર.
કિયા અરઝ મકબુલ ખાતુનસે, જો ગુઝરીથી શાહપર વો ઝએતુનસે.
યે સુન કરકે બીબીને ગુસ્સા કિયા, વહીં અપને ફરઝંદકો તઅના દિયા.
કે તેરા પીદર હુએ અલી શાહ જવા, મયે બીબી હનીફાહુ તેરી અમાં.
મયે કુસ્તી લડી શાહે મરદાંકે સાત, લડી સાત દીન ઓર મયે સાત રાત.
અયસે બાપ માંકા તુ હોકર પીસર, ગીરા ઝરબે ઓરતસે હો બેખબર.
હમેં અએસે ફરઝંદસે આતા હયે આર, કે હાથોંસે ઓરતકે હોં ખ્વારો ઝાર.
યે તઅના કિયા માંને ઉનકે ઉપર, અમીરકે જીગરપર હુવા કારગર.
યે કહેકર માને કિયા ઉનકે ખ્વાબ, મોહમ્મદ હનીફ યું કે તબ શીતાબ.
કિયા ઝીન ઘોડેપે હોકર સવાર, સીલહ પહેન સંજીદે હોકર તૈયાર.
ચલે સાથ મકબુલકો લેકે તબ, કસમ ખા કિયા અહદ દીલમેં યું તબ.
કે ઝએતુંન ચાલીસ ઉનકી કનીઝ, મયે લાઉં પકડ કૈદમેં ઉસકો નીઝ.
વો શાહે ઈરમકોભી લશકરકે સાથ, ફતેહ કર મુસલમાં કરૂં અપને હાથ.
છુડાઉં જબ યારોંકો મયે બંદસે, તબ આઉં મદીનેમેં આનંદસે.
વગરના મદીનેમેં મુંહ ના દીખાઉં, મેરે બાપમાં કન મયે ફીકર ન આઉં.
યે કહેકર ચલે છોડ ઘોડેકો કર, તરફ મુલ્ક શાહે ઈરમકી મગર.
જબ બીબી હનીફા ઉઠી ખ્વાબસે, પુકારી અપની લૌંડીકો બેતાબસે.
કે ફરઝંદ મેરા કહાં હય બતાવ, કીધરકો ગયા બાટ મુજકો જતાવ.
કનીઝક વો બીબીકો યું કર કહી, અમીર સવાર હોકર ગએ હૈં અભી.
વો મકબુલ ઘોડેકી પકડકર રીકાબ, ગયા હૈ અય ખાતુન અલી જનાબ.
લગી કરને અફસોસ બીબી તબાં, કે તાઅનેસે મેરે ગયાં બેગુમાં.
ન જાનુંકે ક્યા ઉસકા હોવેગા હાલ, વો જાન અપની દેવેગા બે કીલોકાલ.
કે હયે ફોજ ખાહેદરમ હઝારો લાખ, વો ઝએતુંકે સબ મુલ્કમેં યેહ સો ધાક.
યે કેહકરકે બીબીભી હુઈ સવાર, ફીરા લાઉં ફરઝંદ મેં અપના નઝર.
પહેન કરકે બખતર વો ઘોડા સંવાર, ચલી ઝુદતર તબ વહી હો સવાર.
રવાના હુઈ સુએ મુલ્કે ઈરમ, વો ઘોડેકો દોડા વહીં દમબદમ.
પોંહચી કતઅ મંઝીલકો કર એકબાર, ઉડા રૂબરૂ ઉનકે ગરદો ગુબાર.
પસે આં ગરદે અસવાર ઝાહેર હુએ, એકતાલીસ અસવાર બાહેર હુએ.
યે ચાલીસ અસવાર ઉસકે કનીઝ, વો ઝએતુન આપી પાક દામનકી નીજ.
સો આતીથી ચડકર મદીને ઉપર, પડી ઉનકે બીબી હનીફા નઝર.
નઝરકર જો દેખી તો હયે યક સવાર, ચલાતા હયે ઘોડેકો બે ઇખ્તયાર.
વો ઝએવને ઘોડા ઉઠાયા તબાં, કહી કૌન અયસા હયે તુ અય જવાં.
એરે ઠરસે જાવે સો રૂસતમ નીકલ, તું યહાં કૌન આતા હયે મેરેપે ચલ.
અગર મરદુમીકા હયે તુજમેં અસર, તું કર વાર અવલ તો મેરે ઉપર.
કહા જાકે બીબીને સુનકર બહાલ, કે અએ બે મુરવત હુએ ક્યા મજાલ.

કીસ્સા મોહમ્મદ હનીફ.

કે મરદોં કે હથ્યાર બાંધે કમર,
તુજે હયે લાઝીમ કે ચરખ પકડ,
કહી કીસવઝઅસે પેહછાને મુજે,
કહી જબ કે આઈથી ઘોડા ચલા,
તભી મંએને જાના કે ઓરત હે તું,
તો ઝએતુન બોલી અગરચે હું ઝન,
યે કેહકરકે શમશીરકો ખીંચ કર
બીબીને સીપર પર લીયા ઉસકા વાર,
ઝખમ ચાર ઉંગલકા સરમેં લગા,
ચક્કર ખાંકે બીબી હુઈ કીસલંમદ,
તો લાચાર હોકર કહી ઝુલજલા,
અમીર જાતે જાતે કીયા તબ બીચાર,
મુબાદા મેરી માં મેરે વાસ્તે,
અમીરને કહા તબ તો મકબુલકો,
આયા દીલમેં મેરે હે અંએસી ફીકર,
ખડા ટેકડે પર વો હબશી ગુલામ,
કે મા પર તેરે ડાલી ઝએતું કમંદ.
શીતાબીમે પોહચો મદદકો અમીર,
અમીરને કીયા અડ ઘોડેકે તઈ,
કમંદ કાટ તલવારસે દી છુડા,
ગઝબ હોકે બોલી સો ઝએતું પુકાર,
તેરા નામ કયા હૈ તુ જલદી બતા,
કહે નામ મેરા હે મોહમ્મદ હનીફ,
યે અસવાર હયે સો મેરી માં હયે,
મેં જાનીથી ઝએતૂ કહી યક સુખન,
તેરી માં બહાદર બડી પહેલવાં,
વ લેકીન તુ ઉસ રોઝકો બચ ગયા,
ચલે તુજકો મુજ હાંથસે અબ મહાલ,
લગી હોને દોનોંમેં તબ કાર ઝાર
ભી બીબીને ચાદરસે બાંધી ઝખમ,
મુના જાનુ માંગી કે અય યા કરીમ,
ઝબરદસ્ત ઓરત બડી હૈ હરીફ,
ફતેહ દે ઉસે રખ તું મેરી શરમ,
ફતેહ દી ખુદાને યે સુનકર દુઆ,
ઓર તીરબાઝી સો દોનોં કીએ,
અમીરકા નવાર ઉસપે કરતા અસર,
અમીરને કહા તબ સું ઝએતુનકો,

મુકાબીલ હો મરદોંકે તું આનહાર.
કાંતે સુત ધરમે રહે બેઠકર.
કે ઓરત હું જાની તુ કયુ કર મુજે.
રીકાબ ખાહ જુંબીશ વ સીના હીલા,
અબસ મુજસે કરતી હયે તું ગુફતગું,
વલે મૈં હું મરદોંકી ગરદન શીકન-
લગાઈ વો બીબીકે સરકે ઉપર.
સીપરે કાંટ કર હોગયા હૈગા પાર.
લહુ તબ ઝખમમેસે બહેને લગા.
તભી હનપે ઝએતુને ડાલી કમંદ.
ઈલાહી મેરી લાજ રખ તુ ઈલાહ.
લગા કરને અફસોસ હો બેકરાર.
વો નીકલે અકેલી મેરે વાસ્તે,
એય મકબુલ સુન મેરી બાતકો.
ઉસી ટેકડેપર તૂ ચડકર નઝર.
નઝર કરકે દેખા કહા યા ઈમામ.
કહા કે કિયા ચાહતી ઉનકો બંદ.
વગર નર્મ તો ઉનકો હૈ કરતી અસીર.
પોહચે એક લહેજેમેં જાકર વહીં.
પીછે માંકો કર ખુદ હુવા પેશવા.
કે કયુ મુજસે મેરા છુડાયા સીકાર.
યે અસવાર હયે કોન મુજકો સુના.
મૈ લડનેકો આયા હું હોકર હરીફ.
કે નીકલી હૈ ઘરસે મેરે વાસ્તે.
ન હોગી મેરીસી કહીં કોઈ ઝન.
કે મેરે મુકાબીલ ખડી બે ગુમાં.
મુવા જાન તેરા ન કાટી ગલા.
અભી વાર કરતી હું જલદી સંભાલ.
લડે ખુબ દોનો કરે કરઝાર.
તયમુમ કિયા કર દુગાના ખતમ.
દે ફરઝંદકો મેરે ફતેહ યા રહીમ.
કે બેટા તેરે શેરકા હૈ હનીફ.
વગર નઈ તો જાતા હૈ સારા ભરમ.
કીયા હકને તબ ઉનકી હાજત રવા.
બઝા ખીંચ તલવાર હાથમેં લીએ.
ન હો વાર ઝએતુનકા કારગર.
પકડ હાથ મેરા કમર બંદ તું.

તુ ફર ઓર ઘોડેસે મૂઝેકો ઉઠા,
બઝાં મૈં ઉઠાઉં યે શરત હૈ કયા,
ઝએતું તબ કમરમે બઝોર હાથ ડાલ,
કીયા ઓર ચેહરા હુવા ઉસકા લાલ,
અમીરને કીયા ચુસ્ત તબ ઝીન કું
સંભાલે અપસેકો હે હર હાલમું.
બઝાં હાથ ઉનકી કમરમેં દીયા,
પકડકર કમર એક નારા કીયા.
વહી ઝીનસે સરકે ઉપર ઉઠા,
ફેંકા તબ વો ઝએતુંકો દર હવા.
પુકારી હૈ બીબીને તબ ઝુદતર,
અય ફરઝંદ ઉસકો તુ જલદી પકડ.
અગર મૈ ઝમીપર ગીરેગી કભી,
તો મૈં દુધ તુજકો ન બખશુંકભી.
યે સુન કરકે ઝીલે અમીરને ઉપર,
ઉતારે ઉસે તબ ઝમીકે ઉપર.
વો ઝએતુન બોલી અય સાહેબ તમીઝ,
દીલોજાંસે હું મૈં તુમ્હારી કનીજ.
મૈંને અપને દીલમેં અહદ યું કીયા,
જો મુજકો પછાડે વો ખાવીંદ મેરા,
અમીરને કહા તું મુસલમાન હો,
શીરક ઓર કુફરસે તુ બેઝાર હો,
સદક દીલસે ઝએતુન કલમા કહી,
ભી ચાલીસ કનીઝાં મુસલમાં હુઈ.
અમીરને કહા માંકો ઝએતું કે સાત,
લેજાઓ મદીનેકો અએ નેક ઝાત,
મૈંને દીરેંક આનકી ખાઇ કસમ,
મૈં જાઉગા દર મુલક શાહે હરમ.
મુસલમાં કરૂ ઓર ગારા છુડાઉં,
નબી મૈં મદીનેમેં બા મુહ દીખાઉં.
કહા દીલમે ઝએતુનશાહ ઓર હું,
મુબાદા દગા મેરી માંસે કરે.
યે નામુસલીમ ઈસકા નહીં અતબાર,
દોનોં હાથ બાંધે હું કર ઉસ્તવાર.
કીએ માંકે હમરાર સબકે તઈ,
ભી ચાલીસ કનીઝાંકો બાંધા વહી.
મદીનેકે જાનીબ રવાના કીએ,
અપ રાહ શાહે હરમકી લીએ.
વો બીબી હનીફા ઓર ઝએતુનભી,
મદીનેક જાનીબ ચલે હએ સભી,
યકાયક જંગલમ કીયા જા ગુઝાર,
વહાંકા શહીનશાહ ખેલેથા શીકાર.
વો ઘોડા ઉઠાયા થા એક શેરપર,
આગે ઉસકે ભાગથે દો શેરનર.
યકાયક પડી શાહકી ઉનપર નઝર,
વો ઘોડા ઉઠાયા વહી ઝુદતર.
બંધા દેખ ઇકતાલીસ સવારોંકે હાંથ,
ઓર એક સવારસેકે જાતા હુએ સાથ.
કહા શાહ ઝાલીમને બીબીસે યુ,
કે યે કોન હુએ ઓર હુએ કોન તુ.
કહી મૈં હનીફા હું ઓઝા અલી,
યે મેરી બહુકો મૈ લેકર ચલી.
યે ચાલીસ અસવાર ઉનકે કનીઝ
સે જાતી મદીનેકો હું ઉનકો નીજ.
કહા શાહ બહુકા મુજે હે ઈતાલ,
ચલીજા તુ ઘર અપને હોકર ખુશહાલ.
સુખન સુનકે બોલી ઉસે બા ગઝબ,
મુકાબીલ હુઈ શાહઝા દીમાંક તબ.
લગાયા વો કાફરને તબ સરપે વાર,
જખમપર જખમસે હુઈ બેકરાર.
કહી યાઈલાહી તું રખલે શરમ,
કે હું મએ તેરે શેરકી મંએ હરમ.
ઉઠા વહાંસે ધુંદકાર ગરદો ગુબાર,
કે મલને લગા આંખ વો શહેરયાર.
ફરીશતા ફરસકી પકડકર રીકાબ,
પોહચાયા વો બીબીકો ઘરમેં શીતાબ.
હુવા બરતરફ જબ વો ગરદો ગુબાર,
લગા દેખને હર તરફ શાહેરયાર.
હુઈ બીબી ગાયબ સો ઘોડે સંગાત,
હુવા ખુશ કે ઝએતું લગી મેરે હાત.
વહી ઉસકા લશકરથા આયા તમામ,
કે મુજરા કીયા આકે સબ ખાસોઆમ.
લગા કેહને ઝએતુનકો શાહેજહુલ,
કે અય નાઝનીં અબ મુજે કર કબુલ.

કહી ઉસકો ઝએતુંકે અય ખુબસઝાત
વગર નઇ તો મૈં દેતી તુજકો સઝા
વઝીરોંને બોલે કે અય શાહેરયાર
યે નાચાર હોકર કરેગી કુબુલ,
કીયા આકે બાગમેં તબ મુકામ,
વો ઝએતુન ઔર ઉસકી ચાલીસ કનીઝ,
કીયા આકે માલનને શાહકો સલામ,
બુઢી હુએ તુમને સભી મકરો ફંન,
તુકર મેરી ખાતીર ઉસે જાકે પન્દ,
તુજે માલો ઝરસે કરૂંગા નીહાલ,
કીયા અરઝ માલનને શાહે જહાં,
બઝાં શાહને બોલા કે અય પીરઝન,
સો ખનેહોલા કુદતર મેરે ધીર,
હુકમ હો તો અબ ગરમ કરકે લાઉં,
કહા શહાને બેહતર તુ જા લાવ દુધ,
બુઢયા જાકે વો દુધ તબ છાનકર,
યકાયક ખ્વાબ ઉસ બુઢીકો આયા.
પકડ બાલ સોરકે ફરીશ્તે અઝાબ,
બુઢી વાહવેલા કરી બેશુમાર,
ગુનાહ કયા હુએ મેરા જો મુઝકો પકડ,
બુઢી થી ગરઝ ઈસ કશાકશ મને,
બહોત શોર ઔર આહ ઝારી કી,
ન આયા મદદ કોઈ લાતો મનાત,
કુઈ ના ઉમેદી ઉસે આશકાર
બચાલે મુજે અબ કઠન વકત હુએ,
બુતોંપર મુજે અબ કોઈ બાવર નહીં,
બુઢીકી હુઈ તબ દોઆ મુસતજાબ
યકાયક હુવા આકે ઉનકા ઝહુર,
અરઝકી બુઢીને કે અય દસ્તગીર
વો ફરમાએ હું મંએ મોહમ્મદ રસુલ,
તો દોઝખમેં તુજકો ન ડાલે કભી
વગર નઈં તો જલકર તુ હોગી કબાબ,
જો દેખી જમાલે મહોમંદ ખ્વાબ,
તસદદુકસે કલમા પડી પીરઝાલ.
કહા તબ નબીને બુઢીકો તધાં,
અવ્વલ ઉસકો જા બોલ મેરા સલામ
તુ ખાતીર જમઅરબ ઔર દીલકો કરાર

કરૂ કયાકે બંધે હુએ મેરે દોનોં હાત
તુ યે બાત કહેનકા પાતા મઝા
કે આંઈ નેરે દામમેં હુએ યે નાર.
તુ કરતા હુએ અપને દીલકો કયું મલુલ,
ગીરદ ઉસકે ઉતરા વો લશકર તમામ,
રખા બાગમેં શાહને લાકર બતમીઝ;
કહા શાહાને અય જાલ કર એક કામ,
યે ઔરત જો લાયા હું મએ કરકે બંદ,
કીસી મકરસે અપને કર તું ખુરસંદ
મેરેસે મીલા ઈસકો લાકર ઈતાલ
યે હુએ કામ મેરા કરૂંગી બજા,
જો મોજુદ ઈસવકત હો તેરે કન,
કહી ઉસવકત હુએગા હાઝીર યે શીર,
મેં બંગીસે લાકર તૃમનકો પીલાઉં,
ગરમ કરકે લાના મેરે પાસ બુદ.
જલાંને લગી આગ ચુલપે. ધર
વો સોતે સપનેમેં દેખી હુએ કયા,
વો દોઝખમને ખીચંને હુએ શીતાબ.
કે કયુ ડાલતે હો મુજે બીચ નાર.
લે જાતે હો કયું મુજકો દોઝખ અંદર
પડીથી જહુનમકી ગરદીશ મને
બહોત દરદમે બેકરારી કી.
ન ઉઝાને ઉસકી સુની કોઈ બાત.
કહી તબ કે અય પાક પરવદીગાર.
અઝાબ મેરેપર બહોત સખ્ત હુએ
સીવા તેરે યાવર અભીં કોઈ નહી.
મોહમ્મદ નબી શાહવાલા જનાબ.
ઝમીંસે સમાતક હુવા શોઅલેનુર.
કે દેખેસે તેરે હુઈ દીલકો ધીર.
અગર દીન મેરા કરે તુ કબુલ
જો કમાલ કહે અપને દીલ સે અભી.
કરેંગે ફરીશ્તે તેરેપર અઝાબ.
ફરીશતોંસે હોને લગા કમ અઝાબ
કુબુલી મોહમ્મદકે દીંકો દીલ હાલ.
કે મેરી બહુ બદમેં હુએ યહાં.
બઝ બોલ ફરઝંદસે નેક નામ.
તેરે તંઈ છુડાએગા પરવરદીગાર

બુઢી તુ કીસી તોરસે હે છુડ.,
યકાયક બૂઢીકી ગઈ ખુલ જો આંખ,
જો દેખી તો કુછ ખ્વાબકા નંઈ અસર.
જબ આયા યકીન ઉસ બુઢીકે તઇ.
પેહચાની કે મેરા સચા હય યે ખ્વાબ,
ઉસે દેખ ઝએતુન હુઈ બેકરાર,
ઈતેમેં વો માલનને કીના સલામ
મુજે ખ્વાબમેં હય કહે યું રસૂલ,
મુસલમાં હુઈ હુ મંએ ઉન હાથસે,
બીબી સુનકે બોલી હો તેરા ભલા,
ઉઠી વહાંસે માલન આઈ ઘરમને,
ઝેહર પીસકર દુધકે બીચ ડાલ
દેકર દુધ માલનને શાહસે કહા,
કીઈ અપને ફંદસે મંએ રાઝી ઉસે,
યે મુઝદા ખુશી સુન પીયા શાહને દુધ,
માલન આકે બોલી એ ઝએતું કે તઈ;
કહીં મુજ કમરસે છુરીકો નીકાલ
બૂઢીને છુરી લેકે કાટી હસે બદ,
આલીસોકે બંદ કાટો ઝએતુનને,
જુદા કરકે સરકો હુઈ પસ સવાર.
કે સ્પય ફોજ ઝાલીમ ખબરદાર હો
યે સુનતેહી લશકર તીલ ઉપર હુવા,
બઝીરાં જો થે સાથ ઉસ શાહકે,
વો ઝએતુન તલવાર તબ ખીંચકર
પછાડી ઉને કાફરાં બેશુમાર
વઝીરોંને દાંતોમે ઉંગલી પકડ
આગે આકે ઝએતુકે માંગે અમાન
વઝીરોંને કલમા પડહા સીદકે લા,
કે જુ નાર તોડો ધર્ગં બીચ જા
બના મસજીદાં તુમ ગુઝારો નમાઝ,
વો સાતોં બઝીરોંને લે પેશકશ
દીયા મઆફ પસ ઉનકોં રૂખસત ...
કે જાઓ અગર સબે મદીને મને
ભલા હુએ કે મયેબી અમીર પાસ જાઉ,
યે કર દીલમેં તજવીઝ તબ હુઈ રવાં,
અમીરકી અય યારાં સુનો યહાંસે બાત,
મદીને તરફ માંડો રાહી કીએ;
તો ઉસકી જઝા તૂજકો દેગા ખુદા.
લગી હરતરફ દેખેને જહાંક જહાંક.
વલેકીન મોઅત્તર હુવા ઉસકા ધર.
ચલી આઈ ઝએતુ કને તબ વહીં.
વો ખીદમતમેં ઝએતુંકી આઈ શીતાબ.
કે કુટની યે હયેગી જો આતી. હય નાર.
મોહમ્મદકા ઝાંપસ કહી વો સલામ.
કહા બહુકો મેરી નકર દીલ મલુલ.
છુડાઉગી મએ તુજકા હરઘાતસે.
ખુદા તુજકો ઈલબાત કી દે જઝા.
આયા ઝેહર કાતીલ સો ઉસકે કને.
ગઈ લેકે વો શાહકને ઝુદ હાલ.
મીલાઉંગી તુજકો તેરી દીલરૂબા.
દીલાસે બહોત દેકે મયેને ઉસે.
સો પીતેહી શાહકી ગઈ જાન બદ.
કે મારીહુ મ યે શાહ ઝાલીમકે નઈ.
મેરે હાથકે બદ તુ કાટ ડાલે
છુડાઈ હય ઝએતન કો કરકે છદ.
ગઈ શાહ ઝાલીમકે લાશેકને
નીકલ બાગસે યુ કહી હાંક માર
યે નર અપને ખાવીદકા હય દેખલો.
પડા સારે લશકર મે યું ગલગલા
વો તય્યાર હોકરકે લડને લગે
કરી હમલા કુફ્ફારકી ફોજપર.
લગે બાગને વહાં હઝારાં હઝાર
દો હાથોંકા પટકે સતી બાંધકર
કહી ઉનકો જલદીસે લાવો ઈમાન
બઝાં ઉનકો ઝયતુનને યું કહા
બુતાં તોડ ડાલો કુફ્રકો છુડા.
ઈબાદત કરો મીલ વઝુ અપના સાઝ
ધરે અગે ઝએતુન કે હોકે ખુશ
...ઝાં ઉનએ દીલમેં ફીકર યુ કીઈ.
નજાનુ અમીર કે ઉપર કયા બને
પટે કામ ઉસવક્ત મેં કામ આવું
જો બાકી ગડાંસે રહી કાસતાં.
ઝએતુન પાક દામનકે જબ બાંધે હાત
ગસે રાહ મુલકે ઈરમકી લીએ

ચલે જાતે પોહચે કીસી જાય પયર,
ગુલીસતાનથા મીસલે ફીરદોસકે,
ચંદુલ શાહકા બાગથા ગુલબહાર,
અમીરને ઉસી બાગમેં જાએકર,
ખાએ ઉસકે મેવે બહોત પેઠભર,
નીગેહબાન ઉસ બાગકા દેખકર,
કેયકસવાર અરબી હુએ ઔર એક નાફર,
અમીરપરથી આશક વો અઝજા પરી,
ચંદુલશાહને લે ફોજ બારા હઝાર.
સમંદરકે પેહલોડસે એકબાર,
વો આઈથી દીદારકો દેખને,
લીયા ફોજને બાગકો આકે ઘેર,
ડરી અપને દીલમેં વો કીરયાપરી,
દીયા નાગહાં ઉસ પરીને આવાઝ,
પુકારી કે સોતે ઉઠો થા ઈમામ,
ખડા ઘેરકર બાગકે આસપાસ,
ઉઠો અબ શીતાબીસે હો હુશયાર,
લગે કહને કીસકી યે આવાઝ હુયે,
કહે નામ ઉસકા હુયે કીરયા પરી
ખબર પરકે કીરયા પરી જબ ગઈ,
કે સચ આઈ હય ફોજ બારા હઝાર,
મુકાબીલ હો ઉસદે ગયા સામને,
મુકાબીલ મેરે હોવે વો આનકર,
આયા અઝા ઉસકેસે યક પેહલવાં,
અમીરને સીપર પર લીયા ઉસકા વાર,
જો અતાથા ચલકર કોઈ પેહલવાં,
ચંદુલશાહ ને દેખા યે લશકર મેરા,
કીયા ઝરબ આકર અમીરકે ઉપર,
ઉઠાયા ઉસે ઝીન ઘોડેસે તબ,
કે દીને મોહમ્મદકો જલદી કુબુલ,
પઢા ઉસને કલમા ઔર તોડા ઝુનાર,
પુછા નામ ક્યા હુયે તુમ્હારા બતાવ,
મોહમ્મદ હનીફ નામ અપના કહે,
ચંદુલશાહ બોલા કે મએ ભી ચલુ,
અમીરને કહા મએને ખાઇ કસમ,
ચંદુલશાહસે રૂખસત હુએ મોહતરમ;
અગે થા વો મકબુલ પીછે ઈમામ,

અથા બાગ યક ઉસ મકાંકે ઉપર.
લગે ઉસમેં મેવેથે હરઝાતકે,
રખીથી વહાં ફોજ બારા હઝાર,
લગે તોડ ખાનેકો સેબો સમર,
રહે સો ઉસી બાગમે બેખતર.
ચંદુલશાહએ જા કિયા વો ખબર,
મેવે ખાએકર સો રહે બે ખબર.
બેટીશાહ પરીકી જો કીરયા પરી,
આયા બાગકે પાસ હોકર તયાર,
પરી આઇથી દેખનેકો દીદાર,
દેખી કયાકે સોએ હુયે દોનોં જને,
પકડનેકો આએ હુએ હોકર દીલેર.
જો સોએથે હુસયાર ઉનકો કરી.
ઉડી વહાંસે પર ખોલકર અપને બાઝ.
ચંદુલશાહકા લશકર હુયે આયા તમામ.
સોએ હો તુમ્હીં કયુ અભી બેહિરાસ.
કમર બાંધ અપની હુએ વો તયાર.
મગર હાતીફ ગૈબકી રાઝ હુવે.
કે જીસને યે અવાઝ આકર કરી.
મોહમ્મદ હનીફ ઉઠકે દેખે તભી.
નીકલ બાગસે હોકે ઘોડે સવાર.
કહા પેહલવાં જો કોઈ તુજ કને.
દેખુ ઔર ઉસકા મએ ઉસકા હુનર.
અમીરપર કયા ઉસને હમલા નથાં.
ઉસીકા દો ટુકડે કીયા ઉસકા માર.
તો હરગીઝ ન ફિરતાથા જીતા વહાં.
વો આકર અમીરસે મુકાબીલ કરા,
ઝરબ ટાલ ઉસકી પકડકર કમર.
અમીરને કહાં યું વો બે દીસેં તબ.
વલે નઈ તો હોતા હયે દર ખાધા ધુલ.
સદકસે ચંદુલશાહ હુવા દીનદાર.
ઈરાદા કીધર હગે સો મુજકો સુનાવ.
મેરા કસ્દ શાહે ઈરમપર જો હુયે.
કરૂ જાફશાની બો મારૂ મરૂ.
અકેલા કરૂ ફતહ શાહે ઈરમ.
ચલે ફીર વહીં મુલ્કે શાહે ઈરમ.
ચલે જાતે રસ્તા વો જલદી તમામ.

સો ઉસ રોઝ આઈ હુયે કરચ. પરી,
અમીરકો પુકારા ઓર ખબર યું કરી.

કે આગે મીલેંગે તુમ્હે બે ગુમાન,
કે હુયેં દોનોં બેહનાં બડી પેહલવાન.

ખબરદાર રેહના તુમ્હે યા અમીર,
કે હુયેં દોનોં બેહનાં બડી વો શરીર.

ઈતમમેં જો દેખે પીછે ફીર ઈમામ,
નઝરમેં ન કુછ ચીઝ આઈ તમામ.

રહે તબ વો હયેરતમેં યે કાનથી,
કે આકર ખબર મુજકો કે હકર ગઈ.

બેઠે વોભી એક ઝાડ તીચ ગાહપર,
નઝર કરતે હરયક મુસાફીર ઉપર.

કોઈ જો મુસાફર વહ જાના અગર,
ન જાતા ઉન્હોંસે થા બચકર મગર.

અમીરકા ઉસી રાહસે થા ગુઝર,
યકાયક વો છોટીને દીતી નઝર.

સવાર હોકે ઘોડેપે ભાલા પકડ.
ચલાઈ વો ઘોડા અમીરકે ઉપર.

કહી અય સીપાહી કે હથ્યાર ડાલ,
વગર નઈ તો નેઝા હુયે મેરા સંભાલ.

કહે સુખ રઅના સકત ક્યા તુજે,
જો અયસા સુખન આકે બોલી મુજે.

કે મરદોંકે હથ્યારકો બાંધકર,
આઈ દઅવા દીલકે ભીતર સાંધકર.

તેરા કામ સીને પીરોનેકા હયે,
ખાને ઓર અપ્પા ફીરાનેકા હયે.

કહા ક્યું કે અબ તુમને જાન મુજે,
મગર ઓરત હુ કેસા પેહછાના મુજે.

અમીરને કહા જબ તું ઘોડા ઉઠા,
આઈ મુજપે સીના તેરા થલથલા.

ગીલાઓંમેં જુબીશ આયે દોનો પાઉ,
મગર જાના કે ઓરત હયે સાંચી સુનાઉ.

કહી ગરચું ઓરત વલે અય જવાન,
બહોત શેર મરદોંકો મારી બજાન.

યે કેહકર લગાઈ નેઝા શાહપર,
અમીરને લીયા ઉસકા નેઝા પકડ.

કમરકે ઉસી સુખકે હાથ ડાલ,
ઘોડેપરસે ઉસકો ઉઠાયા સંભાલ.

લીયે હાથ મકબુલકે બોલકર,
દોનો હાથ મઝબુત ઉસકે જકડ.

કીયા ઉસકો મકબુલને દસ્તગીર,
બડી બહેનને દેખ ઉસકો અસીર.

ગઝબ ખાઈ ઘોડેપે અસવારહો,
વહી આ અમીરકે હુઈ રૂબરૂ.

ગઝબસે વો ઘોડા કુદા ઈ ઉને,
અમીરપર સો નેઝા ચલાઈ ઉને.

અમીરનેભી નેઝા ઉસીકા પકડ,
કમરબંદમેં ઉસકે હાથ ડાલકર.

ઘોડેપરસે ઉસકો ઉઠાકર લીએ,
ભી મકબુલકે વો હવાલે કીએ.

ચલે તબ સો મકબુલને બાંધકર,
ચલે આગે દોનોં કે તઇ વો પકડ.

ગએ શહેરમેં જહાં થા ઉનકા ગમ મલ,
આઈ સબ રય્યતભી બાહેર નીકલ.

અમીરકે ઉપર સબ દીએ જાંફસાં,
અરઝકી અમીરસે કે અય મેહરબાં.

હમારા અથા શાહ ઉનકા પિદર,
કીયા ઉસને દારૂલ ફનાસે ગુઝર.

દોનોં બહેના આપિ રહે રાજકર,
ભાઈ અપને ઈમરાંકો ઈખરાજ કર.

ઝુલુમ કરને લગી હુયે હો બે હીરાસ,
કરે ઈસ તરહકા સીતમ બે કયાસ.

રય્યત સો ભાગી હુવે ઘર ઉજાડ,
બડી શખ્ત બહેનાં દોનોં નાબકાર.

અમીરને પુછે કહાં વો ઈમરાં બતાવ,
કહા કેદ હુયે વે ઉન્હી મુજ દીખાવ

અરઝ યું કીએ વો હયે કુએ ભીતર,
વો ઈમરાંકો રાખા હૈ ને કેદકર.

દો રોટી ઓર એક કુજા પાની મુદામ,
મીલે ઉસકે તંઈ અય શાહે નેકનામ.

અમીર સુનકે આએ ઉસી ચાહપર,
પુકારે કે ઈમરાન ક્યા હુયે ખબર.

કહા યું સો ઈમરાન વાલા કદર,
તુમ્હી કૌન હુયેંગે અયસી જાયપર

ખબર ઇસ મુસીબતમેં ઉતે શીતાબ, તુમ્હારા ઈલાજ ક્યા હવે વાલા જનાબ.
મોહમ્મદ હનીફ઼ કું કહા શાહાને. છુંડાનેકો આયા હું તેરે કને.
તેરી દોનોં બહેનોંકો મેં બાંધકર, લે આયા હું અબ તું ફીકર કુછ ન કર.
મંગા પિડેકો ઓર રસીસે જકડ, કૂએ બીચ ડાલા અમીરને પકડ.
કહે બેઠ ઈમરાં તુ પીડે ઉપર, નીકાલું તુજે ચાહસે ગુસ્તર.
ખુશી હોકર બેઠા સો ઈમરાંન વહાં, નીકાલે ઉસે દીનકે પહેલવાં.
બુલાકર લુહાર ઉસકી બેડી કટા, સો હમ્મામ કે બીચ ઉસકો ન્હીલા.
બીઠાયા ઉસે ફીર સો વહાં તખ્તપર, કહા ઉસને કલમા ઉસી વકતપર.
કહા શાહને હકમેં તુ બહેનોંકે બોલ, તુ કેહ રાઝ દીલકાઝબાં અપની ખોલ.
કિયા અરઝ ઇમરાં હયેં બહેનાં શરીર, હયે લાઝીમ ઉન્હે મારના યા અમીર.
કે તા દુસરેંકોભી ઈબરત હોવે, અયસે કામ કરનેસે હયેબત હોવે.
બી દોનોં બેહનોંકો જલદી બુલાએ, દીવારેંમે ઉનકો સો જલદી ચુનાએ.
મારે તીર ઉનકો હુઈ વે હલાક, જહન્નમકો પોંહચી હુવા ઝુલ્મ પાક.
અમીરને કહાં તબ સો ઈમરાનકો, મયે જાતા હું આગે કીસી કામકો.
તુ કર બાદશાહી હયાતી તલક, રહે રાજ તેરા ઝમીં તા ફલક.
કહા ફીર યુ ઈમરાનને યા અમીર, મેરે બાપકે સાત હૈંગે વઝીર.
બાગી હોકે બેઠે હેં વો તોડ બાત, કીલા સાત સાતોંને કર લીએ હાત.
અગર વો મરે તો મીટે સબ ખલલ, મેરી બાદશાહીકો હોવે દખલ.
મોહમ્મદ હનીફને કહાં ગુસ્તર, ચલો હોકે તયાર ઉનકે ઉપર.
સો ઈમરાનકર ફૌજ જમઆ કલીલ, અમીરકો લીએ સાથ હાદી સબીલ.
ચલે કુછ દર કુછ ઉનકે ઉપર, વો સાતોં વઝીરોંકો પોંહચી ખબર.
કે મોહમ્મદ હનીફકો લે ઈમરાન સાથ, વો લડનેકો આતા હમારે સંગત.
વો સાતોંભી આકર મીલે એકઠાર, જમઆ કરકે ફૌજાં હુએ સબ તયાર.
પોંહચા શાહ ઈમરાંકાં લશકર વહાં, તબલ જંગકા હુકમ કીતા તવાં.
ઇધરસે વો લશકરભી તયાર હો, હુવા શાહે ઇમરાનકે રૂબરો.
લગી જંગ હોને સો ગમશાનકી, લગી ફૌજ લુટને સો ઈમરાનકી.
મોહમ્મદ હનીફને લે તલવારકો, લગે મારને ફૌજ કુફફારકો.
કઈ માર ડાલે બડે કાફરાં, લગા ભાગને ઉનકા લશકર તવાં.
વો સાતોં વઝીરોને ઈમરાનસે, મીલે શાહ હમકો બચાલે કહે.
સો ઈમરાન સાતોંકો હમરાહ લે, ડાલા લાકે કદમોં ઉપર શાહકે.
અમીરને કહા ઉનકો કલમાં પડો, વગર નઈ તો જીનેસે તુમ હાથ ધો.
સો ઈમાન લાકર વો કલમા કહે, વે હો દસ્ત બસતાહ સો આકર ખડે.
અમીરને કહા તુમ ઇતાઅત કરો, સો ઈમરાંકી ખીદમતકો દીલપર ધરો.
વીઝારત તુમ્હારી કિયા સબ બહાલ, ઝરો માલ દેગર કરેગા નેહાલ.
કુબુલ ઉન્હોંને અમીરકા સુખન, ચલે તબ સો ઈમરાનકા સુન બચન.
શાહેંશહેં ઓ દાખીલ હુએ ખાસો આમ, કહે તબ સો ઈમરાંકો યું કર ઈમામ.
મેં જાતા હું શાહે ઈરમકે ઉપર, તું કર બાદશાહી બેઠા તખ્તપર.

કહાં શાહકા ઈમરાનને યા અમીર
ચલું મૈભી હમરાહ હો દસ્તગીર.

કહે તબ મૈ સોગંદ ખાયા હું યું,
કે શાહે ઈરમસે અકેલા લડું.

મીલુંગા મૈ ફીરતે વખત તુજસે આ,
કીસી બાતકા ગમ ન હરગીઝ તુમ્હા.

યે કહેકર અમીરને ક્યા કુચકા,
તરફ મુલ્ક શાહે ઈરમકો સુનો.

સભી શહેર રોને લગા ઝાર ઝાર,
ભી અમરાન ઝારી ક્યા બે શુમાર.

સુનો યાં સે ઝયેતુનકા તુમ ઝીકર,
સભી થે વો બાકીથી ઈસકી ફીકર.

ઝયેતુન જબ ગઈથી મદીને ઉપર,
વો શાહે ઈરમ દીલમને ખૌફ ધર.

મુબાદા મેરે પર વાં આવે બલા,
યે અંદેશા દીલમેં અપસકે ધરા.

ઉજદાહ લાખ લશકર હૈ બાંહેર પડા,
શહેરસે વો દો કોસ બાહર ખડા.

કે ખતરેકા દીલમેં નથા ઉનકે ડર,
વલેકીન ખુશીથી ઉસે સર બસર.

મોહમ્મદ હનીફ જાકે પોંહચે તભી,
દેખા ક્યા કે લશકાર પરા હુએ સભી.

ખડા હુવે યે લશકર સો બે ઈનતેહા,
ફીકર શાહને દીલમેં સતી યું કિયા.

કરે કૌન ઈનકા હમારી ખબર,
કે લડનેકા આયા આલીકા પીસર.

નશાં અહમદી ખોલ મકબુલ હૈ,
ખડા રહે તુ ઇસ ટેકડેકે તલે.

વો કલમેકો પડકર જો નઆરા કીયા,
કીતોંકા જો સુનતેહી ફાટા કીયા.

તો લશકરને સુનકર કીએ સબ દહલ,
કઈ ઓરતોંકે પડે વહાં હમલ.

સુના શાહ ઈરમ જબ વો નારા અમીર,
લગા પુછને તબ બુલાકર વઝીર.

યે કીસકા હુવે નઆરા બતાવો મુજ,
ખબર સાંચી ઉસકી સુનાવો મુજે.

વઝીરોને મીલકર અરજ યું કીએ,
કે મોહમ્મદ હાનીફને યે નઆરા કીએ,

કે ઝયેતુનને અરજ કીથી તયાં,
કે મોહમ્મદ હનીફકો મયેં મારી બઝ,

ગલતથા જો ઝયેતુનને યે કહાં,
કીસી તોર સેહી વો જીતા રહા.

તુમ્હારેસે આયા વો લડને ઉપર,
નઆરા માર તુજકો કિયા વો ખબર.

વો સુનતેહી શાહે ઈરમકો ખ્વાર,
સભી ફૌજ લે સાથ હોકર તયાર.

ખડા હોકે મૈદામેં સફ બાંધકર,
અમીરભી વહીં એડ ઘોડેકા કર.

પડા ઉસકે લશકરમેં જુ ગેર નર,
લીએ હાથમે શમશીરકો ખીંચકર.

લગે મારને ફૌજ કુફ્ફારકો,
ગીરાને લગે પયાદે અસવારકા,

ગયા દીન લડાઈમેં સારા તમામ,
ગુઝરકર ગયા દીન હુવા વક્તે શામ.

સો મકબુલ કર આઠ હજારે ઈમામ,
દીએ અપને ઘોડેકા દાના સુદામ.

વો લશકર કિયા અપની જાગે મુકામ,
દાના ઘાસ ઘોડેકાં દેકર તમામ.

યું અલકીસ્સા હરરોઝ ઈસતૌર જાંગ,
મોહમ્મદ હનીફને કીએ બેદીરંગ.

બહોત પેહલવાં ઉનકે મારે અમીર,
વઝીરાં કહે સહ ઈરમ બે નઝીર.

કે હર રોઝ લશકર તેરા હોવેકમ,
મોહમ્મદ હનીફ પર ન લાગે જખમ.

કરો મીલકે તદબીર ઓર કુછ બીચાર,
કીસી મકરો ફનસે ડાલો ઉસકો માર.

કરો મસલહત સબ વઝીરાં તુમ્હેં,
ઓહો સાત ખડડે સો મેદાનમેં.

સારી રાતમેં કર કુમેકા તયાર,
કે પત્તે બીછાકર ઉપર ખાકો ખાર.

ફજરમેં નકારાં બડાઈકા કર,
ચઢે આ સવારાં સફે બાંધકર.

ઉમરસે અમીરનેભી અસવાર હો,
હુવા જો ઉસ ફૌજકે રૂબરો.

અમીરકે મુકાબીલભી આ પહેલવાં,
કિયાં આકે હુમલા અમીરપર જવાં.
લીયે વાર ઉસકા સીપારકે ઉપર,
લગે કરને હુમલા વો ભાગા ઉધર.
કુવે કુદ કર તબ ગયા વો સવાર,
અમીર આયે હૈ જબ કુવેકે કીનાર.
સો ઘોડા અમીરકા ખડા હો રહા,
કુવ જાનકર વો કદમ ના ધરા.
અમીરને કહા અયસે મૈદાનમેં,
અડા ક્યું મેરા ઘોડા ઈસ આનમેં.
ઉસે ક્યા હુંવાહૈ સો ડરતા હૈ ક્યું,
કદમ અપના આગે ન ધરતા હૈ ક્યું.
મારે એક ચાબૂક ગુસે બીચ આ,
કુદા શાહકા ઘોડા નીપટ તૈશ ખા.
કુવા દુસરા કુદકર ઉસપે જાં,
સ્યુમ ચાહમેં જા પડાવો તધાં.
ઘોડેકે તલે દબ ગએ શાહકે પાએ,
શીકસ્તાહ હુએ ઓર કહે યા ખુદાએ.
દોનોં પા અમીરકે હુએ ચુર ચુર,
પડે જબ કુવેમેં યે સબકે હુઝુર.
લીયા ફૌજને ચૌતરફસે યે ઘેર,
વઝીરોંને બોલે કરો અબ ન દેર.
કુવા મુન્દ કર સબ બરાબર કરો,
મીટા સબ ખલલ અબ ખુશી દીલ ધરો.
ઈતનેમેં વો ઝએતૂન પોંહચી વહાં,
કે મકબુલ પકડકર ખડા થા નશા.
પુછી આકે મકબુલકા કહાં ઇમામ,
બોલા શાહકે ઉપર બહોત ઈઝદે હામ.
નહીં મુજકો મઅલુમ ઉનકી ખબર,
ગએ હુએ વો લડને ઉન્હોંકે ભીતર.
કીયા એડ ઘોડેકો ઝએતુનને,
આઈ કુદતર ઉસ કુએ કે કને.
વો લશકરને ઝએતુનકો દેખકર,
કુવા છોડ ભાગે વો ઈધર ઉધર.
ચાલીસોં કનીઝાંભી પોહંચી વહીં,
ઉતર કરકે ઘોડેસે ઉસવકતમેં.
કુવે બીચ સર ડાલ બોલી પુકાર,
અમીર ક્યા ખબર હયે કહો આસકાર.
યે બાંદી તુમ્હારીભી પોહંચી શીતાબ,
કુએસે શીતાબી દીયો તુમ જવાબ.
મેરે પાંવ ટુટે નહીં મુજમેં હાલ,
કીસી તોરસે મુજકો જલદી નીકાલ.
વો ઝએતુન કર જમઆ ચાલીસ કમંદ,
સીરકો વો બાંધી હયેં કર ખુબ બંદ.
કુએ બીચ ડાલી વો બોલી તધાં,
કીસી તઓર બયેઠો સીપર કે મયાં.
અમીરને દો કોહન્યાં ઉસી બીચ ડાલ,
સીપરમેં વો આડે હુએ કર સંભાલ.
કીએ ઓર ઝએતૂન અયસા તમામ,
ઉઠાના સકી ઓર કહી યા ઇમામ.
મેરે ઓરસે તુમ નીકલતે નહીં,
બહોત ઓર કરતી પર હીલતે નહીં.
અમીરને કહા તબ કે ચાલીસ કનીઝ,
સો વે ઓર તુમ ઓર કરો મીલકે નીઝ.
ખુદા યાદ કરકર કરો ઓર એક,
ઓર ખીંચો મુજે તુમ કીનારેપે લેક.
બમુજીબ કહેકે સભી મીલ શંભાલ,
મોહમ્મદ હનીફકો કુએસે નીકાલ.
ડાલે ચાર પાઈ પે મકબુલ પાસ,
અમીરને ભરી ઉસ વકત થંડી સાંસ.
ઝએતુન બોલી તુમ કયું કીએ આહ સરદ,
સબબ કુછ સુનાવો મુંજ શેરમરદ.
કહે યું કે અબ મયેં હુવા હું લાચાર,
રહે કૈદ મેરે વહાં ચાર યાર.
અગર ઈસ તરહસે તુ ઉનકો લે આવ,
તો હોવે તસલ્લી મેરે દીલકી દાવ.
અકેલી ચલી વહાંસે ઝએટુન સવાર,
કીલ્લે બીચ જાકર ધુંડી બેશુમાર.
વો થે જીસ મકાંમેં વહાંથે નહીં,
જો પુછે તો કીસને બતાયા નહીં.
કહી દીલમેં અપને મુબાદા કહાં,
અમીર પર ગીરે ફૌજ આકર વહાં.
શીતાબી નીકલકર કીલ્લેસે ચલી,
વહા જા અમીરસે શીતાબી મીલી.

જો દેખી અમીરકે તંઈ ફોજ ઘેર,
અમીરપર વો આએ હુવેં હોકર દીલેર,

અમીરભી પકડ હાથમેં તબ કમાન,
લગાએ હુવે તીર ઉનકે તંઈ બેગુમાન,

જો કોઈ ઠેકડેપર ચડતા અથા,
સો યક તીરસે વોહભી પડતા અથા,

ચાલીસોં હનીફોંકે તુરકેશ તમામ,
હુએ ખાલી તીરસે તબ ઈસ મકામ.

ફીકરમંદ હોકર સો હઝરત અમીર,
કે અબ ફોજ દુશમન કરેંગે અસીર.

યકાયક સો ઝએતુન આઈ નઝર,
કે આતા હુએ જીસ તઓરપર શેર નર.

જો ઝએતુન દેખે હુએ સુસ્ત દીલ,
લગે ભાગને સબ વહાંસે નીકલ.

કીઈ અરઝ ઝએતુનને આંકર વહીં,
કે બાહુત મયને ઢુંઢે વો પાયે નહીં.

ઈસી વાસ્તે મએભી આઈ નીકલ,
કે તુમપર કરેંગે વો આકર જંગલ.

ભલા મએ જો આઈ યહાં ગુદતર,
હટાઈ મયે ઈસ ફોજકો આનકર.

હુકમ હોં તો ચલકર કીસી મુલકમેં,
બુલાકર હકીમાં દીખાઉં તુમે.

ઈલાજ હાથ પાવોંકા કર ફીરકે આએ,
અચ્છા હોકે લડનેકો ઉનપર સો આએં.

અમીરને કહાં મુલક દશમનકા,
કે નઝદીક હુએ દોસ્ત દીલો—જાનકા.

મેરી ચારપાઈ વહાં લે ચલો,
સો ઈમાંરસે ચલકરેંકે જલદી મીલો.

કરેગા વો ખીદમત દીલો જાનસે,
કરવેગા દારૂ હકીમાનસે.

યે સુન કરકે ઝએતુન આલી નીકાર,
અમીરકો ચલી લેકે વો એકબાર.

વહાં મુલક ઈમરાનપર એક ગનીમ,
વો લડનેકો આયાથા લશકર ઝબીમ.

ઉધરસેભી વો ઈમરાન અસવાર હો,
હુવા ફોજ મકહુરકે આ રૂબરો.

મુકાબીલ હુઈ ફોજ દોનોંકી જબ,
કહા શાહ મકહુરને ઉસકો તબ.

સુનાહું મએં અબ તો મુસલમા હુવા,
મોહમ્મદ નબીકા તુ કલમા કહાં

યે સુનકર ખબર ચલકે આયા હું મએ,
બડી ફોજ ભારી સોલાયાં હું મએ.

વલે દીલમેં મેરે યે આઈ હુએ બાત,
કે હમ તુમ સો દોદો કરે મીલકે હાથ.

દોનો લશકરોંસે લડાઈ હુઈ.
જો મારે કરે પાદશાહી વહી.

મેરી ફોજ થોડી હુવે દીલ બીચ લા,
સો ઈમરાન અશવાર હોકર ચલા.

મુકાબીલ હુવા કરને લગા વો જંગ,
કમદ માર દમરાનપર બે દીરંગ.

લગા ખીંચને તબ વો લાચાર હો,
કહા યા ઈલાહી મદદગાર હો.

ઉસીવકત પોહચે અમીર આન કર,
દરદ પાંવમેં થા બડા સખ્ત તર.

દેખે તબકે ઈમરાનપર વકત તંગ,
થે બીમાર ખુદ ઓર ઉસસે હુઆ જંગ.

કહા હાય અફસોસ સદ હએફ હુએ,
મેરે યાર ઉપર સીપા સએફ હુએ.

મએ આયા થા જીસકા યું કર એતમાદ,
સો વો દામે ઝાલીમમે હુએ ના મુરાદ.

તભી યું સો ઝએતું કહી શાહકો,
નહીં જાનતી મએ સો ઈમરાનકો.

અમીરને કહા જીસ ગલેમેં કમંદ,
વો હુએ યાર મેરા છુડા ઉસકા બંદ.

જો કોઈ ખીંચતાં હુએ તુ જા ઉસકો માર,
તભી દીલકો મેરે હોવેગા કરાર.

યે સુનલેહી ઝએતુનને એડ કર.
ગઈ સરપે દોનોકે ઉસ વકત પર.

કમંદ કાટ ઈમરાનકો દી છુડા,
દીઈ શાહકે મકહુરકા સર ઉડા,

ઉઠી ફોજ દમરાનકી ગુદતર,
ગઈ લુટ લશકર સભી સર બસર,

બઝા આકે ઈમરાન શાહસે મીલાં,
દેખે પાંવ અમીરકે બહોત ઝખમદાં,

લેજાકર ડીલ્લીમેં ઉતારા તભી,
બુલાકર હકીમાં શહેરકે સભી.
કહા અય હકીમાં ઈલાજાં કરો,
સભી મીલકે યે પાવોં અચ્છા કરો.
મએ બખશુંગા તૂમકો બહોત માલોઝર,
તુમ ઈસ કામપર મીલકે બાંધો કમર.
હકીમોંને ઈસ પોંવકા દેખા ઈલાજ,
કે ઈસ પાવોંકા કુછ નહીં હુએ ઈલાજ.
કે દુન્યામેં ઈસીકી નહી હુએ દવા,
હડી ગોશત ઓર ચમડા એકસા હુવા.
ગય શાહ ઈમરાં મહેલકે અંદર,
હુવા દરદ ભારી અમીરકે ઉપર.
દરદને ઉસે બે કરારી કીયા,
અમીરને બહોત આહ ઝારી કીયા.
વો મકબુલ ઝએતું કો બોલે ઈમામ,
મેરે પાસસે દુર હો તુમ મુદામ.
ઝએતુનને કહાં યા ઈમામે ઝમાં,
જુદા મુજકુ કરતેહો દુન્યામેં યહાં.
વહાં આકેબતમેં કહોગે સો કયા !,
મેરેપર યે ખતરા હુએ હે ઈન્તીહા.
કે ફરમાએ બડા હર અબી દુર હો,
મુજે દરદ ભારી હુવા મુખસો.
સો તનહાં મહેલમેં રહે તબ ઈમામ,
નીકલ બાહેર મકબુલ ઝએતુન તમામ.
વો કરતે મહમ્મદ હનીફ આહ વાહ,
હુવાથા હાલ ઉનકા બહોતસા તબાહ.
સો ઉસ રોઝ કીસ્યા પરી જલદી આઈ,
મઆ બાંટ શાહકો ગઈ હે ઉઠઈ.
દેખે કયાકે આવાઝ આતા નહી,
સો ઝએતુન બોલી વો મકબુલકે તઈ.
અમીરકી ખબર તુ શીતાબીસે લા,
કે આવાઝ આતા નહીં હુએ સો કયા.
અંદર જાકે મકબુલ દેખા વહીં,
શહેનશાહ હુજરેકે અંદર નહીં.
વો મકબુલ રોને લગા તબ પુકાર,
ઝએતુન સુનકે દઓડી વહીં આહ માર.
ઉઠા શોરો ગોગા વહા પર ગો આએ,
લગે લોગ કરને બહોત હાય વાએ.
કર આઝાદ ઝએતુન ચાલીસ કનીઝ,
બુલા પાસ મકબુલકો અપને નીઝ.
તુ જા અપને ઘરકો ખબર જલદી કર,
મએં જાતીહું તનહા સો જંગલ પકડ.
મએં કયા મુંહ દીખાઉં સો સુસરાલમેં,
જંગલમેં મરૂંગી સો હર હાલમેં.
કહા ઉનકો સમજાકે મકબુલને
કે ચલો સાથ મેરે મદીને મને.
કરેગે પ્યાર સબ વો તેરે ઉપર,
અમીરકી વહાંસે મીલેગી ખબર.
તો ખાતરમેં ઝએતુનકે આઈ યે બાત,
ચલી તબ મદીને તરફ પાક ઝાત.
મકબુલનેભી દસ્તાર નાલેનકો,
ગલા લેકે હમરા વો ઝએતુનકો
વો ઈમરાંકો વહાંસે સો રૂખસત કીએ,
દોનોને મદીનેકા રસ્તા લીયે.
કબરસ્તામેં દોનોં મદીનેકે આએ,
ઝએતુન બોલી મકબુલ ખબરકો તુજાએ.
મેરા ઉનકે આગે ન કરયો ઝીકર,
અગર હોવે રઝી તો કીજે ખબર:
અગર વે ન ખુશ હોવે મુજ બાતપર,
તો દીજે ખબર મુજકો હર બાતપર.
તો કીસી તરફકો મએભી જાઉં નીકલ,
તો ઉનકે હિ આગે ન હું મએં ખીજલ.
યે કહે કરકે બેઠી કીસી ગોર પર,
વો બૈઠીથી રોતી સો ઘોડા પકડ.
મદીનેમેં મકબુલ દાખીલ હુવા,
ઉસે દેખ વહાં પર બડા ગુલ હુવા.
પુછે આ ઈમામે હસન ઓર હુસેન,
કે મકબુલ તેરે હુએ કયું જારી નેન.
મોહમ્મદ હનીફકો કહાં છોડ કર,
તુ આયા હય ઉનકી સુના કુછ ખબર.
વો મમકબુલ બોલા અય શાહઝાદગાં,
ગવાંયા મએ ઉનકે તંઈ રાએગાં.
યે દસતારો નાલેન ઉનકા નીશા,
દીખાનેકો લાયા હું અય સાહેબાં.

ખબર જોકે બોલે પીદરકો વહાં,
મોહમ્મદ હનીફકી વો લાયા ખબર,
અલી સુનકે યે બાત ગમસે ભરે,
ખબર હુઈ મદીનેમેં મશહુર તર,
આએ સારે અસહાબ વહાં કે ઉપર,
કે કયસા યે માતમ હુવા હુએ કહો,
કહા યું કે મકબુલ લાયા ખબર,
પુછા તબતો મકબુલકો સબને આ,
સો મકબુલ બોલા ઉન્હેસે બયાં,
વહાંસે ભી લાએથે ઈમરાં કને,
મએ દસતરો વ નઅલૈન લાકર વહાં,
કહે તબ ખલીફા ઉમર બીન ખતાબ,
ન હો દીલમેં ગમગીન તુમ્હારા પીસર,
ગયો રોઝએ મુસ્તફાકે હુઝુર,
આઈ મુરતુઝાકે વો ખાતીરમેં બાત,
અલીને વહાં ઈસ્તખારા કીએ,
હુવા હુકમ ઉનકો જે રોઝે શરીફ,
કે કીસ્યા પરી બીનતે શાહેપરી
વે મકબુલ લાયા હુએ ઝએ તુંહો સંગ,
હુકમ હુએ કે જાવો સમંદરકે પાર,
દો બેટ તુંમ્હારે અલી સાથ દો,
તઈનાત ઉસકો કરો તુમ સવાર,
સીલા ઉસ હનીફકા પહેનાકર તભી,
ઝનાના લીબાસ ઓર ઝેવર ચેઝર,
સરાપરદા ડેરા અમીરકા કરો,
કહે તુજકો અરસા વહાં સાત સાલ,
મીલેગી તુ જા શાહે પરયોંસે જબ,
જાવેગી તુ જીસ વકત ઉસકે હુઝુર,
નંગે સરસે દેખેગા તુજકો વહાં,
તુ કહીયો કે આય શાહે આલી કદર,
યે સુનકર વો બેટી બુલાકર પુછે,
કહી મુસતફાને અલીસે યે બાત,
દૂખે ક્યા કેબએઠી હુએ ઝએનું હઝી,
અલીને રખા ઉસકે સરપર જો હાત,
જો કુછ હુકમ ઉનપર હુવાથા ઝહુર,
વો સુનતેહી ઝએતું હુવી શાદમાં,
હુવા હુકમ હએદરકા ફરરાશપર,

કે મકબુલ આયા હુએ રોતા યહાં.
સો મરનેકી લાયા હુએ વો સર બસર.
વહિં આહ કરકે એક નઅરા કરે.
હુવા સખ્ત માતમ અલી કે ઉપર.
પુછે શાહે મરદાંસે સારી ખબર.
સુનાવો તો હમકુ ભી મઅલુમ હો.
મોહમ્મદ હનીફકી મુએકી ઝીકર.
હકીકત બયાં વાર સારી સુના.
કુવેમેં ગીરે ઉનકે તુટે હો પાંવ.
બમઆં ખાટ ગાયબ હુએ વરમને.
નશાની બતાનેકો આયા યહાં.
કે અય શાહે મરદાં અલી બુતુરાબ.
મુવા નઇ હુએ જીતા સુનો સરબસર.
વહાંસે બશારત મીલેગી જરૂર.
ગએ તબ વો રોઝેમેં યારોંકે સાથ
નમી મુસતફાને બશારત દીએ.
કે જીતા હુએ અબતક મોહમ્મદ હનીફ.
સમંદરસે ઉધર લેજાકર ધરી.
ઉસે જોકે બોલો અલી બે દીરંગ.
મોહમ્મદ હનીફકો, લે આવો એકબાર.
ઉમર યેકભી ઉનકે હમરાહ દો.
કે અસહાબ મેરે સોં બારા હઝાર.
મોહમ્મદ હનીફ ઉસકો બોલો સભી.
કે દો તુમ ઉસે બીચ સંદુક ભર.
સર અંજામ જો કુછસો પુરા ભરો.
પોંહચાવેગા તુજકો વહાં ગુલજલાલ.
ઝનાના લીબાસ અપના કરયો તૂ સબ.
તભી અપની ચાદરકો કર સરસે દુર.
કહેગા તેરી ઓઢની હુએ કહાં.
હુએ ચાદર મેરી તેરી બેટીકે ઘર.
હવાલે કરેગા હનીફકો તૂજે.
સો ઝએતું કને આએ મકબુલ સાથ.
અમીરકે વો ગમ બીચ અંદોહગી.
નબી મુસતફાકી સુનાઈ જો બાત.
સો બોલે બંયાવર ઉસકે હુઝુર.
તભી શુક્ર એઝદકો કરતી બજા.
ડેરા દેવો જા કરકે દો [illegible].

બમુજબ હુકમ ઉસને વયસા કીયા,
કનાતાં વ તંબુ તનાબાં દીયા.
અલીસેભી રૂખસત લી ઝએતુનને,
હુઈ આકે દાખીલ વો ડેરે મને.
જમઅ હોકે અસહાબ સારે તમામ,
ગીરદ ઉસકે ડેરેકે એ સબને મુકામ.
ઉમરભી છડી લેકે હો ચોબદાર.
રહા વો નીગેહબાન ઉનકે દુવાર,
આએ મીલને દોનોં હુએ ફરઝંદ અલી,
ઉમરે અલી ઓર તાલીબ અલી,
સરાપરદા અંદર જો જાને લગે,
ઉમરભી ખડે હોકે ઉનકે ઉનકે આગે.
કહા તુમ સો જાતે કહાં કઓન હુએ,
બગેર અબ હુકમ તુમકો જાને નહે.
ઉમરકુંકો કહે દોનોં શાહઝાદગાં,
કે હુએ હમ સો ઝએતુનકે દેવરાં.
હમારેસે ઉનકો નો પરદા નહીં,
મનએ હયુ તુ કરતા હમારે તઈ.
કહા હુકમ ઉનકા મએ જબતક ન લુ,
કે મએ કીસકો ઘર બીચ જાને નદું.
ખડે રબ વહાંપર વે દોનુ વલી,
કહા જાકે આતે હુએ હબને અલી.
અગર હુકમ હોવે તો આવે હુઝુર,
વગર નઈ તો કરતા હું મએ ઉનકો દુર.
ઉમરોસે કહી ઉનકો જલ્દ આને દો,
તુ આનેમેં ઉનકો મુઝાહીમ ન હો.
ઉમરોંને કહી ઉનકો તબ આનકર.
બીલાશુબહા જાવો તુમ્હી ઘર અંદર.
દોનો ભાઈ ખએમેમેં ગએ ખુશખીરામ.
ઝએતુ કો અદબસે કીએજા સલામ.
મીલી ઉનએ ઝએતુન ખુશ દીલ હુઈ,
દોનોં દેરવોકો રો બગેર કહી.
રહે રાત સારી વ દીન જાયપર,
કીએ કુચ વહાંસે બ વકતે ફજર.
ચલે કુચ કરકર મદીનેએ વએ,
ઓર દુર દોઝ જાતે સામંદરકે પએ.
કે મીઆદકા દીલયા ઓર શહેર દર,
દીખાઈ દીઆ દુરસે પેસતર.
કીલ્લે પર જો બએઠે થે દો દીદબા,
મદીનેકે જાનીબ દેખે નાગહાં.
યકાયક સો પયદા તબ ગુબાર,
દેખે ઉસને અસવાર બારા હઝાર.
કીઆ જાકે સુલતાનકો વો સલામ,
કહાં યુ કે લશકર બહોત અલદહામ.
કીલ્લેસે ઉતર કર વો બોલા ખબર,
મદીનેસે આઈ હુએ ફોજ બેશતર.
નીશાંનોંસે હમકો હુવા આગકાર,
કે હુએ ફોજ તસલીમ બારા હજાર.
યે સુનકર મીઆદ બાંધા કમર,
અભી ફોજ અપના વો તય્યાર કર.
સવાર હોકે આયા કીલેમેસે ઉતર,
મુકાબીલ હુવા આકે સફ બાંધ કર.
ભી થા તીસ ગઝ કદ સો મીઆંદકા,
હીસાર આહની બલકે ફોલાદકા.
ઉધરસેભી લશકર શહાબોંકા અવા.
મુકાબીલ હુએ બોલ દેકર નશાન.
સોં મીઆદકી ફોજસે પહેલવા,
યકાયક સો આગા પુકારા બઝાં.
કે ભેજો મુકાબીલ મેરે કોન જવાં,
કે હો મરદુમીકાભી જીસમેં નશાં.
કીયા અઝમ ઝએતુને ઉનકે ઉપર,
કીયાં અરઝ તાલીબ અલી આનકર.
કે તુમકો ન લાઝીમ હુએ સરદાર હો,
જાવો અયસે ગીરેકે તુમ રૂબરો.
અગર હુકમ હોવે મુકાબીલ કરૂં,
દેવો અઝન હમકો તો જાકર લડું.
કહીં તબ તો ઝએતુત અપનાની હાલ,
કરો ઝરબ યકસે ઉસે પાયમાલ.
સો ઘોડા ઉઠા કર ગએ ઉસ ઉપર,
કીયાઉસને હમલા દયા બરસીપર.
બઝાં ઉસકો તલવાર અયસી લગાએ,
કે ઘોડે ઉપરસે ઝમીપર ગીરાએ.
જો યક એક આતા પહેલવાં જવાં,
વો તાલીબ અલી મારતે બે ગુમાં.

ભી દેહશત પડી ઉસંકે લશકર મને,
ન આવે કોઈ પહેલવાં સામને.
આયા આપ નીઆદ હોકર સવાર,
આવો બીચ મએદાન બોલા પુકાર.
બહોત પહેલવાનાં કો મેરે ખપાએ,
મેરે હાથસે અબ તૂ જીતા ન જાએ.
યે કેહકર લગાયા વાં શમશીરકુ,
લગી ઉનકે સરપર બડે ઝોરસું.
કુલહ કટકે સરમેં હુવા ઝખમ જાએ,
ઘોડેપરસે ઢલકે સો તબ તેવડાએ.
ઉમરૂ દોડ ઘોડેકી પકડાલગામ,
ગએ લેકે લશકરમેં જલદી તમામ.
ગઝમ કરકે ઝએતુન ઘોડા ઉઠાએ,
ગઈ શાહ મીઆહકે પેશવાએ.
બોલા શાહ મીઆદ હુએ કોન તુ,
તેરા નામ કયા હુએ મુજે બોલ તુ.
કહી નામ મેરા મોહમ્મદ અનીફ,
મએ આયા હું યહાં અઝ મદીને શરીફ.
કહી ઉસને હમલા મેરેપર કરો,
ન અરમાન કુછ આપને દીલમેં કરો.
કહી હમ તો અવ્વલ ન કરતે હુએ વાર.
કે જબતક કીસીકા ન ખાએંગે વાર.
લગાઈ વો મીઆદને ઝુદ તેગ,
લગી વો સીપર પર ગઈ ટુટ તેગ.
રહી મુઠ તલવારકી હાથમેં,
મારા ફેંદ ઉસંકા ઉસી સાઅતમેં.
પસ આખર ગીરા વો ઝમીકે ઉપર,
ઉઠાયા ઉબાગેને ઉસે દોડ કર.
ઉમરોકો કહા તબ સો મીઆદ તુ,
મીઆદા લીયા કયું મેરે મુઠકું.
હુએ ઈસ મુઠ પર લઅલ હીરેજડે,
જડત ઐસ કીમત કે ઉપસર જડે.
ઉમરોને કહા જો હડી ટુટકર,
નાહિ હક મેરા લેઉં મએ લુટકર.
ઝએતુન બોલી પ્યાદેસે મત કર ઝોકર,
ઘોડેસે ઉતર મુજસે કુસતી તૂ કર.
યે સુનતેહી ઉતરા વો ઘોડેસે ઝુદ,
વો ઝએતુંભી ઉતરી ઉસી વકત ઝુદ.
લગી હોને દોનોં મને કુસતી જો,
પછાડી હુએ ઝએતૂન મીઆદકો
ગલેપર ખંજર ઉસકે રખતી નીકાલ,
કહી બોલ કલમા નબીકા ઈતાલ.
મુસરરફ હો ઇમાનસે તુ ભલા,
કગર નઈ તો કાટુંગા તેરા ગલા.
કયા અરઝ ઉસને કે અગ શહેરયાર,
દીખાવો મુજે તુમ સો અપના દીદાર.
મએ તેરે દરસકા તો મુશતાક હુ,
તેરે ઝોરકી મએ સીફત કયા કહું.
કહી તબકે જાતા હું કુછ કામપર,
મએ ફીરતે વકત જબકે આઉં ઈધર.
તુ ઈસ બાતકા દીલમેં કરના ખ્યાલ,
દીખાઉંગા તુજકો મૈં અપના જમાલ.
શીતાબીસે કલમા નબીકા તુ બોલ,
તુ અબ સીદકસે કુફ્લકો દીલકે ખોલ.
પડા ઉસને કલમા મુસલમાં હુવા,
દીલો જાનસે ઉસપે કુરબાં હુવા.
રખે લા આગે હદએ વો યું કહીં,
કે હમ અબ ઝરોમાલ લેતે નહીં.
ફીરેંગે તો હમ સબ કરેંગે કબુલ,
ન હો અપને દીલમેં ઝરા તુ મલુલ.
કીલ્લે બીચ રેહ અબ તુ આરામસે,
લગા કીલતો અપને ખુદાવંદસે.
કે જાના હુએ મુજકો સમંદરકે પાર,
બૈઠા રાજ કર તુ સદા શહેરયાર.
વો મીયાદ બોલો સુનો યા અમીર,
કે દીરાજ આદી બડા હુએ શરીર.
બડી ફૈજ ભારિ હૈ જો ઉસકે પાસ,
વો આતા હૈ મુજપર કે હૈ બે હીરાસ.
વો હર સાલ કરતા હુયે તારાજકર,
મેરે સાથ લડકર વો હૈરાન કર.
મએ ઝર દેકે બચતા હું ઉસ હાથસે,
વો જાત હૈ ફીરકર ઉસી ઘાતસે.
અગર વો સુનેગા હુવા દીનદાર,
તો મુજકો ન છોડેગા વો ઝીનહાર.

ચહેલ ગઝકા કદ હુએ સો દીરાજકા, વો દુશમન બડા હુએ મેરે રાજકા.
કહે તબ અય મીયાદ મલ ઉસ ઉમર, કે ઉસકો મુસલમાં કરૂં ગુદતર.
પો મીયાદ લે ફોજ અપની ચડા, મુલકપર ઉસીકે જો દીરાજથા.
દોનો ફોજ મીલ કરકે જાતે મુદામ, ગયા મુલ્ક દીરાજકો ખુશ ખીરામ.
કીએ દીદબાનોંને ઉસકો નઝર, કે મીઆદ આતા હૈ ચલકર ઈધર.
મુસલમાકી લે ફોજ બારા હઝાર, પીછે ઉસકે આતી હૈ હોકર સવાર.
ઓ દીરાહ આદકો બોલા ખબર, કે મીઆદ આતા હયે તેરે ઉપર.
કહા ફીર વો દીરાજ ઉનકો સંભાલ, કે આવે યહાં ઉસકી ક્યા હયે મજાલ.
કહે સાથ ઉસકે હૈ બારા હઝાર, મદદકો લે આતા હયે વો દીનદાર.
યે સુનતેહી દીરાજ હોકર તયાર, ચલા ફોજ લે અપની હો બેકરાર.
મુકાબીલ હુવા ઉનકે લશકરકે તબ, ખડા ઉનકા લશકરભી સફ બાંધ જબ.
પહેલવાન દીરાજ આદીકા આએ, ખડા હો વો મેદાનમેં યું કહાએ.
કે લડનેકો ભેજો મેરે રૂબરો, પહેલવાન જો કોઈ તુમ્હારેમેં હો.
હુકમ તબ હુવા શાહ મીઆદકુ, કે કર જંગ ઉસ લશકરે આદસું.
સો મીઆદકે જાદે મારા ઉસે, ઝરબ એકસેહી પછાડા ઉસે.
જો આતાથા કોઈ શાહે મીઆદપર, સો જીતા ન હરગીઝ વો જાતા ઉધર.
સો હમેશાતસે મીઆદકે તબ વહાં, ન આતા હયે ઉસકદર કોઈ પહેલવાં.
વો દીરાદભી સવાર હો ફીલપર, વો આને લગા સાહે મીઆદપર.
ઉસે દેખ ભાગા સો મીઆદ તબ, કહા ઉનકે આગે વો અહવાલ સબ.
કે દીરાજ આરી મેં શાદ ઔર હૈ, ઉસીકે બરાબર ન કોઇ ઔર હયે.
યે સુનકરકે ઝએતુન ઘોડા ઉઠા, કી દીરાજ આદીક હે પેશવા.
કે દીરાજ આદી વહીં હોકે ફીલ, મુકાબીલ હવા તબ તો બેકાલો કીલ.
લગા ગુરઝ હાથીકે હોલામગર, હાથી સર ઉઠાયા હયે ઉનકે ઉપર.
પકડ સુંઢ હાથીકી ઝએતુનને, મારી એક જટકા બડે ઝોરસે.
ઉંધેસર ગીસ ઉસકા હાથી વહાં, પીયાદા હુવા શાહ દીરાજ વહાં.
ભી ઝએતૂન ઘોડેસે અપને ઉતર, લગી કરને કુસતી વહીં ગુદતર.
પછાડી વો દીરાજ આદીકે તઈ, બૈઠી ઉસકી છાતીપે ચડકર વહીં.
કે કલમા કહે તો બચે તેરી જાન, વગર નઈ તો મારૂં તુજે બેગુમાન.
કહા તુમ ઉસને નામ અપના બતાવ, ખઝાં મુજકે દીદાર અપના દીખાવ.
મોહમ્મદ હનીફ નામ મેરા તુ જાન, મએ કેહતા હું યકબાત મેરી તુ માન.
કે જાના હુએ મુજકો સમંદરકે પાર. ફીરૂંગા તભી તુજ દીખાઉં દીદાર.
કહા ઉસને કલમા હુવા દીનદાર, રખા લોક વો બખશીશાં બે શુમાર.
કહા જબકે આઉંગા ફીર કર ઈધર, કબુલુંગા ઉસ વકત તેરાયબર.
સભી ફોજ ઉસેકી મુસલમાં હુઈ, વે સરપાવ ઉસકો મુસલમાં હુઈ.
કહા ઉસને અય સરવરે દો જહા, કે મુસકીલ હુવા મુજકો અંદર જહાં.
કહેરબાદ આદી હુએ દુશમન મેરા, કે હુએ સાઠ ગઝકાં કદ ઉસકા બડા.
વો હર સાલ આતા હુએ મેરે ઊપર, મએ બચતા હું ઉસે હે માલો ઝર.

અગર વો સુનેગા હુવા દીનદાર,
ભી છોડેગા મુજકો હદ્દ આમે માર.

કહી અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ,
ગીલાઉ તેરેસે ઉસે કર નરમ.

તીનો લશકરાં કુછ કરકર વહાં,
મુલકપર કહેરબાદકે બેગુમાં.

કીલ્લે પરસે કીતી નઝર દીદબાં,
દખે ફોજ દીરાજકી ફાતથાં.

પીછે ઉસકે મીઆદકી ફોજ હુએ,
ભી ઈસમાલકી ફોજ દર મોજ હુએ.

કીયા અરજ જાકર કહેરબાદસે,
કે આતા હયે દીરાજ દીલ શાદસે.

હુએ હમરાહ ઉસકે સો મીઆદભી,
મુસલમાં મદદકો લે આયા સભી.

વો લશકર સો જલદીસે તય્યાર હો,
જમઆ ફોજ આકર હુવા રૂબરો.

દોનો લશકરાં તબ સફા બાંધકર,
હુવે મુસતઅદ જંગપર આનકર.

સો દીરાજ આદીને લેકર રઝા,
કીયા જાકે મેંદાનમેં યું નીદા.

પહેલવાન ભેજો કરે આકે જંગ,
મેરેસે લડે આકે વો બેદીરંગ.

કહેરબાદકી ફોજસે યક જવાં.
સો દીરાજ આદીપે આયા વહાં.

કીયા આકે હમલા સો દીરાજપર,
લીયાઝેદ હમલા સીપરકે ઉપર.

સો દીરાજ મારા હયે ઉસકો વહાં,
પહેલવાન પર પુરત ઘોડેસે જાં.

મુકાબીલભી જો હોતા અથા,
સો બેશક અપની જાન ખોતા અથા.

કહેરબાદને બાંધ અપની કમર,
ચલા કર ગુસા સાહે દીરાજપર.

સો દીરાજ આદીને ઘોડા ચલા,
વો ઝયેતુનસે આકર અરઝ યું કીયા.

કે મેદસે અબ યે સંભાલા ન જાએ,
કોઈ પમેલવાં ઓર ભેજો બુલાએ.

યે સુનકરકે ઝએતુન હુશયાર હો,
ચલી જંગ કરનેકો તય્યાર હો,

કીઈ એડ ઘોડેકો મેદાનમેં,
કહી અહે કહેરબાદ ઈસ આનમેં.

મેરી ઓર તેરી સો કુશતી હોવે,
દખુ કીસપે એઝદકી પુશતી હોવે.

ઘોડેસે ઉતર કર મકાબીલ કરેં,
ખુદા યાદકર આજ કુશતી લડેં.

યે સુનકર કહેરબાદ જું બાદ હો,
હુવા જાકે ઝયેતુનકે રૂબરો.

ઈધરસે જો ઝએતૂન ડાલી કમદ,
કઝારા હુવા ઉસ ગલે બીચ બંદ.

લીઈ ખીચકર વો કહેરબાદકો,
પછાડી વો સાનીએ શદદાદકો.

કહા ઉસને અય સાહેબે બા કમાલ,
કહો નામ અપના બતાવો જમાલ.

અજબ જોર બખશા હયે તયકો ખુદાએ,
કે મેરેસે તુમને પહેલવાં ગીરાએ.

મોહમ્મદ હનીફ નામ મેરા કહે,
સમંદરકે ઉપર મેરા કામ હયે.

ફીરૂંગા મૈ જબ કામ કરકર સવાર,
દીખાઉંગા તુજકો મૈં અપના દીદાર.

મજે રાહ દરયાકી અબ દે બતા,
કીતી દુર હયે ઈસકકા દે મુજે પતા

અરજ કીકે નગદીક અય શાહ હયે,
યહાંસ દો એક રોઝકી રાહ હયે.

કહી તબ જહાઝાં તુ તય્યાર કર,
મેરી ફોજા સારી કો અસવાર કર.

બમુજબ કહે તબ જહાઝાં મંગાએ,
કીનારેપે દરયાકે પોહંચે હુએ જાએ.

પડાએ વો કલમા કહેરબાદકો,
કહેરબાદ દીરાજ મીઆદકો.

પડે તીનો કલમાં મુસલમાં હુએ,
મીલે આકે ઝએતુંસે રૂખસત લીએ.

સરાપા ઉનકી દેકે રૂકસત કીયા,
જાવો મુલ્ક અપનેમેં યુંકર કહાં.

થોડે દીનકે બઅદઝ મીલુંગા તુંમે,
ખુદાકો સભી મીલકે સોપો હમેં.

જહાઝોં ઉપર હુએ પસ વે સવાર, અમઆ ફોજ અસવાર બારા હઝાર.
કીયા નાખુદાને સો આ ઇલતેમાસ, કે એક રાહ નઝદીક હૈ બહોત પાસ.
કે ચાલીસ દીનમેં જહાઝાં લગે, વલે સાત અદી હુએ ઉસ રાહમે.
જહાઝાં કીસીકે સો જાવે વહાં તો વે સાત આદી ડુબાવે વહા.
કહે ગર વો આવે સમદરકે બાબ, પકડ મછલી દરયાકી કરતે કબાબ.
હુએ એક રાહ દીગર સો શશ માહકી, ચલેં જીસ તરફ હો તુમ્હારી ખુશી.
કહે ખુબ ચાલીસ દીનકી જો રાહ, ઉસી રાહ જાના હમેં ખ્વાહમખ્વાહ.
જો અલકીસ્સા ખોલે ઉને બાદમાં, કે દરયામે કીશતી કીએ સબ રવાં.
કે દરયાકે અંદર અથા એક પહાડ, લગે જા જહાઝાં લો ઉસકે કીનાર.
કહા નાખુદાને સો તબ આનકર, સાતોં આદી હોતે હુએ ઉસકે ઉપર.
કહી તબ જહાઝાં કીનારે લગાવ, બઝાં કહાં સોએ હયે મુઝે બતાવ.
લગાએ જહાઝાં ઉસી કોહપર, જહાંઝોંસે ઉતરે હુએ વે ઝુધતર.
સોતે દેખોં આદી વે ઉપર પહાડ, દેખે હુએં ગલેમેં ઉન્હોંકે ઝુનાર.
કહે જા ઉમરૂ તુમ જલદી જગાવ, મેરે સાન લડનેકો ઉનકો લે આવે.
ઉમરોને દીયા એક આ જગાએ, બઝાં ઉસકે સરપર દીયા સંગ લગાએ.
વહીં ખીંચ ખંજર ચલાને લગે, સો પેહલુમેં ઉસકે ચુબાને લગે.
તભી ઉસને કરવટસે બાઝુ કીયા, આંખે ખોલ દેખા તો આદમ ખડા.
સીરાનેસે અપના પકડ એક જહાડ, લગાયા ઉમરકો ઉશને પકડ એક બાર.
ઉમર કુદ આએ હુએં ઝએતું કને, ગયા વાર ખાલીં લગા ભું મને.
વો ઝએતુનકે તબ હુવા રૂબરો, બોલા મુજસતી આકે કુશતી કરો.
વો ઝએતુનને ફીર ઉઠાકર ઉસે, પછાડું તજે અબ ન જીતા રહે.
લગી હોને દોનોમે કુશતી વહા, ઉસ આદીકો ઝએતુને પછાડી વહાં.
કહી બોલ કલમા બચે તેરી જાં, વગર નઈ મઅ નારૂગી તુજકો યહાં.
સીકદસેં મોહમ્મદકા કલમા કહાં, દોનોં હાથ જોડે ખડા હો રહા.
યક યકકો ઉમરોને જગાયા વહીં, વો ઝએતુન ઉનકો પછાડી વહીં.
સાતોં આદી આકે મુસલમાં હુએ, વોં ગુન્નાર તોડેભી કલમા કહે.
અરઝ તબ કીએ હમ તૂમ્હારે ગુલામ, બતાવો હમેં ક્યા તુમ્હારા હુએ નામ.
હમીં સરકે આદી પછાડે તુમેં, સો દીદાર અપના દીખાવો હમેં.
કહે તબ શહપરીકનમેં જાઉં, ફીરૂં મએ તો દીદાર અપના દીખાઉં.
કહે આદયોંને કે દીરયા પરી, બીઠાઇ હુએ ચૌકી હુકમ યું કરી.
કીસીકા જહાજ ઈસતરફ આવે કહીં, તો અલબતા ઉસીકો ડુબાદો વહીં.
ચલો હમ ચલે અબ તુમ્હારે સંગાત, જહાઝાં પકડકર હુએ હાથો હાથ.
જહાઝોપે બૈઠી વો ઝએતું નથી, વોહ હમરાહ હુએ સાતોં આદી સભી.
ગએ વો જહાઝાં સમંદરકે પાર, ઉથરકે લગે જાકે દરયાકે પાર.
સાતો આદયોંકે તો રૂખસત કીએ, ઉતરકર કીનારેપે ડેરે દીએ.
લગાંએ વહાં પર વો ખેમેં તમામ, ઉસી જાએ ઉતરા હુએ લશકર તમામ.
ખબર શહ પરીકો વો પોંહચી તથાં, કે આયા મદીનેસે લશકર યહાં.

વઝીરકો કહા જા ખબરદાર હો, બુલા લા તુ ઉસકો મેરે રૂબરૂ.
વઝીરભી ચલા વહાંસે આયા યહાં, લગા જાને ખેમેં મને બે ગુમા.
ઉમરોભી ખડા હો મુઝાહીમ હુવા, વઝીરને ઉસી દો સો યું કર કહા.
પરીહું હમારેસે પરદા નહીં, તુ ક્યું રોકતો હુએ હમારે તઇ.
મએ શાહપરીકાજો હુવા વઝીર, બુલાનેકો આયાહું હોકર તદબીર.
ઉમરોને કહા તુમ ખડે રહો યહીં, હુકમ લા બુલાઉં તુમારે તંઈ.
ઉમરોને અરઝકી યે ખેમેમેં જા, વઝીર શાહ પરીકા ખડા હુએ જો આ.
ઝએતુને ગુસલ કરકે કપડા નીકાલ, લીબાસ અપના પેહના ઝનાના બહાલ.
ખુહાકર વઝીર ઉસકે હમરાહ હો, ગઈ સાહ પરીકે વહીં રૂબરૂ.
છુપાઈથી ચાદર ઉને સરસતી, મીલી જાકે ઝએતું નંગે સરસતી.
ક્યા જાકે શાહ પરીકો સલામ, પુછા ઈસને ક્યા હુએ સુના તેરા નામ.
ઝએતું પાકદામન ભઉ મુસતફા, મુજે ભેજે હેંગે અલી મુરતુઝા.
નબી નામ સુનકર વો ભેજા દરૂદ, પુછા ઉનને ઝએતુનકો તબ યે ઝુદ.
કહાં હુયે તુમ્હારે યે સરકી ચદર, કહી હેગી તેરી સો બેટીકે ધર.
બુલાકર કીયા ઉસ પરીપર ગઝબ, કે આદમકો લાઈ હૈ તુ ક્યા સબબ.
સીતાબીસે ઉસકો મેરે લા હુઝુર, લીજાનેકો આઈ હું ચલકર ઝુરૂર.
મોહમ્મદ હનીફકો સુનો તુમ બયાં, ઉઠા કરકે લાએ હુએ ઉનકો તયાં.
વો હર રોઝ રખતી અમીર સેતી આ, જો મુજસે મીલે તો કરૂં મૈ દવા.
મોહમ્મદ હનીફ ઉસકો કહતે પુકાર, કે યે કામ મુજસે ન હો ઝીનહાર.
ઈસી વાસ્તે વો ન કરતી દવા, અમીરકો ઝખમમેં બડા દરદ થા.
રહીથી ઉનહોંમેં રમક અક જાં, બહોતથે દરદસે અમીર નાતવાં.
સો કીરયા પરીને મંગાકર પલંગ, રખી બાબપકે રૂબરૂ બે દીરંગ.
વો ઝએતુનક તબ હવાલો કીયા, કે ખાવીંદ તેરા હૈ ઉસકો લીજાં.
અમીરકો જો દૃખી ઝએતુ નાતવાં, ક્યા બેખબર હુયે વલે નીમજાં.
તસદદુક પલંગપર વો ગીરયા હુઈ, ઉસી ગમસતી સીના બીરયાં હુઇ.
કીયા અરઝ અય સાહેબે તખતા તાજ, દુનયામેં ઈસીકા ન હોગા ઈલાજ.
ગર ઈસ મુલ્કમેં હો ઈસકી દવા, તો કરના હુયે વાજીબ તુમનપર રવા.
હોવે રાઝી તુજહે સો રૂહે નબી, હુએ શાદમા સુનકે હઝરત અલી.
કીયા હુકમ યું કર પરયોંકો વો શાહ, દે લાવો ફલાને જંગલમેંસે કાહ.
વો લાકરકે જલદી કરો તુમ દવા, શફા બખશે ઉસકે અસરસે ખુદા.
લાવો પીસકર ઉસકી પટટી બનાવ, જતનકર જખમકે સો ઉપર લગાવ.
કરે હકતઆલા જો અપના કરમ, હોવે તીન પટટીમેં ચનગા જખમ.
સો પરયોંને સુનકર લાયા ઝુદ ઘાંસ, વે બાંધે ઝખમપર વહીં આસપાસે.
બઝાં તીન દીનકે બંધે દુસરી, છે દીનકે પીછે ફીર પટી તીસરી.
નવેં દીન ઝખમ ખોલ દેખેં વો ક્યા, ઝખમ ઈતની મુદતમેં અચ્છા હુવા.
લગા લડડી હડડીસે મીલ ગોશ્ત ગોશ્ત, ઉપરસભી પૈદા હુવા લઉક પોસ્ત.
ચહેલ રોઝ ઝએઉન કીકા વહાં મુકામ, અમીરકો ગીઝાયાં ખીલાયા તમામ.

આઈ તનમેં તાકીત ચડા મુહપે નુર, હુવે કરબા તન ઓર ગયા દરદ દુર.
જયસા પેશતરથા અમીરકા બદન, હુવા ઉસ્સે ઉનકા વો મોટા બદન.
વહીં શાહ પરીસે વો રૂખસત લીયા, બહોત ઉસને તોહફે વ હદયા દીયા.
અમીરનેભી હથયાર સબ બાંધકર, ઝએતુંકો બીઠાએ વો પરદે અંદર.
જહાઝોપર અસવાર હોકર ચલે, સાતોં આદયોંસે વો જાકર મીલે.
મોહમ્મહ હનીફ્ આદયાં દેખકર, પુછે કયા બલા હુએ કહો યા ઉમર.
ઉમરને કહા યા અમીરે જહાં ઝએતુનને પછાડી હુએં સબ આદયાં.
મુસલમાં કીએ હુએં લાએ દીનમે, યે આતે હુએં મીલને તુમ્હારે કને.
મોહમ્મદ હનીફ્ તબ સો હએરત રહા, કહે યા ખુદાવંદ અરઝો સભા.
ઝએતુકો અજબ તુને બખશા હુએ ઝોર, અયસેહી કીતો કે વો પંજે મરોડ.
પછાડી કીએ ઉનકો અપના ગુલામ· યે હએ ખેલ કુદરતકા તેરે તમામ.
સાતો આદયોંને કીયા આ સલામ, કહે યા અમીર અબ કરો એક કામ.
હગનકો દીખાવો તુમ્હારા જમાલ, કે રખતે હુએં હુમ ઈશત્યાકે કમાલ.
ઉમરો સેતી પુછે યો કહતે હુએ કયા, સભી ઈન ઝબાંમેં તુમે પુછના.
ઉમરોને કહા કી હએ ઝએંતુ કરાર, દીખાઉંગી ફીરતે વકત મએં દીદાર.
દરસ દેખનેકો યે આયા ઈતાલ, દીખાવો અમીર અબ ઈન્હોકુ જમાલ.
અમીરને નીકાબ અપના મુંહસે ઉઠાએ, સાતો આદયોંકો વો દરશન દીખાએ.
વે દેખે અમીરકો હુએ ખુશ નેહાલ, હએ તેરેહી કુદરતહો ઈલાહી કમાલ.
તબક મોતયોંકે વો ભરભર સુબ્હે, જહાઝોંમે ભરને લગે શાદ હો.
ઉમરોને કહા તુમકો ભારી લગે, તો લાવો મએં રખતા હું ઝંબીલ મને.
આધા માલ ઉસસે રખે હુએ ઉમરૂ, રખા હુએ વો ઝબીલમે ડાલકર.
સો રખ માલ ઓર ઝર અમીરકે કને, હુવે બઅદ રૂખસત વો સાતોં જને.
ઉમરને કહા તબ યું અપને સંગાત, કે અયે એક મએં તુમકો કહેતાહું બાત.
દેખા જીસકા દીદાર તુમ સબ જને, વો ઓરત હુએ ઉસકી પછાડી તુમેં.
ખીજલ હોકે આદી કહે યા ઉમર, કહી યે કીસીસે ન કરના ઝીકર.
સભી ખલ્ક સુનકર હસેંગી હમીં, કે આદયોંકો ઓરત મારી બર ઝમી.
ઉમરોને કહા તુમકો અય આદયાં, મએ કહેતાહું જો ખોલ કરકે બયા.
કે હીરે જવાહીર વ મોતી વ લાલ. ઉમરોકી વે ઝબીલમે ભરકે ડાલ.
કરો ગર રઝામંદ મેરે તઈ, કે યે બાત હરગીઝ કરૂં મએ નહીં.
ઉમરોકો બીઠાએ જહાઝાં ઉપર, ચલાએ જહાઝાં ઉસીવકપર.
દરયા ફીરકે આએ જભી શહેર પાસ, કીનારે લગે આકે તબ આસ પાસ.
ઉતરકર જહાઝોંસે કીએ વહાં મુકામ, કહેરબાપકે મુલકમેં વસ્સલામ.
કહેરબાદ આયાયે સુનકર ખબર, અમીર ફીરકે આએ બ ફતહો ઝફર.
વો દીદાર આકર કીયા હુએ સવાલ, પુછે યા ઉમરો કયા યે કરતા હુએ કાલ.
ઉમરો બોલે ઝએતું પછાડી ઈસે, કુકર તોડ બાહેરે નીકાલી ઈસ.
કીયાથા અરઝ આન અપના જમાલ, દીખાદો તુમ અય સાહેબે બા કમાલ.
કરી હુએ ફીર આનેકા ઈનસે કરાર, દીખાવો તુમે ઈસકો અપના દીદાર.

અમીર દીદાર અપના ઉસકો દીખાએ, સરોપા મંગાકર ઉસીકો બંધાએ.
બહોત પેશકર ઓર બહોત માલોઝર, અમીરકે ક્યા ઉસને લાકર નઝર.
કુબુલા અમીરને ઝરો માલકો, કીયા ઉસકો રૂખસત મો ખુશહાલ હો.
ઊમરોને કહેરબાદકો સાથ જા, કહે કાનમેં ઉસકે યે બાત જા.
ન રખ તુ ખ્યાલ અપને ખાતીર શરીફ, કે મુજકો પછાડે મોહમ્મદ હનીબ.
જીને તુજ પછાડા વો ઉસકી હુએ ઝન, વો પાવીંદ ઉસકા સો શમશીર ઝન.
કહા તબ ઉમરોને ઉભીકો વહીં, કે લેકર ચલે તસ મદીનેકે તંઈ.
ગઈથી અમીરકે વો લાનેકો તઈ, લે આઈ ચલી અબ મદીનેકે તંઈ
યે સુનકર હુવા તબ બહોત શરમીંદા, કીયા અરજ વો યું ઉમરોકુ કહા.
મેરી આબરૂમેં પડેગા ખલલ, જહાંમે હોઉંગા બહોત મએં ખીજલ.
કહા મુજકો રાઝી કરેગા જો તું, તો મએંભી રખુગાં તેરી આબરૂ.
કરેગી રઝા મંદતો મેરે નઈ, તો યે બાત હરગીઝ ન બોલુ કહીં,
ઉમરોકો દીયા ઉસને ફીર પાંચ હઝાર, ડાલે અપને ઝબીરલમેં વો અયાર.
વો મનઝીલ બ મસઝીલ ચલે કુચ કર, પોહચી મુલ્ક દીરાજકો જાય કર.
વો દીરાજ સુન દોડ આયા વહીં, જો મુજકા કીયા આકે અમીરકે તઈ.
કીયા અરઝ દીદાર હાથ જોડ, અમીરને દેખા તબ ઉમરોકે યે તોર
યે ક્યા અરઝ કરતા હુએ મુજકો સુનાવ, ઊમરોને બોલે દીદાર અપના દીખાવ.
કીયાથા સો ઝએતુનને વાયદા, સો હુએ યાદ ઉસકો વોહી કાયદા.
દિખાયા અમીરને ઉસે તબ દીદાર, સો દેખેસે ઉસકો હુવા દીલ કરાર.
બહોત માલો ઝર વો કીયા તબ નઝર, નબનઝર અમીરશાદહોફીર સાદકર.
મંગાકર દીયા ઉસકો સરાપા મગર, કહાજા બરાબર જો ઊસકે ઊમર.
કહે કાનમે જાકે કે દીરાજકે, મએ કહેતાહુ તુજકો સુનો કાન દે.
વો ઝએતુન જો ઉનકી ઓરત અથી, ઝમીપર તેરે તઇ પછાડી અથી.
કહા સુનકે દીરાજને યું મગર, તુ યે બાત છોડકર કીસ્સે ન કર.
ઉમરોને બોલે મુજકો ઈનઆમ દે, તો પરદેમેં યે બાત મખફી રહે.
વગર નઈ તો બોલું મએં સબકે હુઝુર, ભરમ જાવે તેરા શરમ હોવે દુર.
દીયા ઉસને મોહરાં સો ચાલીસ હઝાર, ઊમરોકા કીયા હુવા દીનદારા.
ઊમરો ડાલ ઝંબીલમે લે ચલે, સા લશકરમેં અપને વહીં જા મીલે.
ચલે કુચ દર કુચ લશકર સહાબ, સો મીઆદકે મુલ્ક પોહચે શીતાબ.
વો સુનતેહી મીઆદ આયા દોડકર, ક્યા શાહકો મુજરા ઊને આનકર.
વો અતેહી દીદાર માંગા વહાં, અમીર ઊસકો દરસન દીખાયા વહાં.
રખે ફીરજો હદએ ઉને લાએકર, અમીરને કબુલે વે ખુશ હોએકર.
વો સરપાવ પોશાક મીઆદકો, કીયા ઊસકો સખસત ઊસી વકત વો.
ઈમરોભી ગએ ઉસકી દરબાર લગ, કહા કાનમેં ઊસક હોકર અલગ.
જીને તુજ પછાડી વો ઓરત અથા, યે ખાવીફ હુએ ઊસકા સુનો તુમ સહી.
કીયા દીલમેં અફસોસ મીઆદને, ન કર યે ઝીકર યા ઊમરો કીસ કને.
ઉમરોને કહા સો મીઆદકો, અગરચે રરે દીલ મેરા શાદ તુ.

અગર તુ કરેગા નઝર માલો ઝર, રખું લાજ તેરી સો મઅં થામકર.
ઉમરોંકે દીયા દો સો મોહોર, ચલા ડાલ ઝંબીલમેં તબ ઉમર.
ચલે આએ જલદી અમીરસે મીલે, અમીરભી વહાંસે વહીં ઉઠ ચલે.
બઝાંપોહંચે વે સબ કીશી જાએપર, કીયા ઉસનેભી વહાં મુકામ આનકર.
સો યક રાહ જાનીબ મદીનેકી થી, દુયમ રાહ શાહે ઈરમકો મીલી.
સફરકા વહાંસે કીયા જો હીસાબ, બરસ સાત ગુઝરેથે અંદર હીસાબ.
પોહંચે જાકે ઘરકો કહે યા અમીર, અમીરને જવાબ યું દીયા બેનઝીર.
મદીનેકે જાનેકી ખાઈ કસમ, કરૂં કસ્દ મઐં મુલ્કે શાહે ઈરમ.
સહાબોકા ઉમેદ ગરકી તોથી, કે હમ મીલ મદીનેકો જાવેં સભી.
સુની યે હકીકત લીખે સબને ખત, રવાના મદીનેકો કરના ફકત.
દેખેં જાકે આગે મુલ્ક શાહે ઈરમ, હમારે લીએહી હુવા યે હુકમ.
સહાબોકે ખત સબ જમ્અ એક જા, વે દેકર ઉમરકો રવાના કીયા.
અરઝ દાસ્ત અમીરને પઢનેકો લીખે, ભી અહવાલ સારા ઝબાની કહે.
બરસ સાત ગુઝરે હૈં યે હમકો ઈધર, ન જાને ખુદા કબ લે જાવે ઉધર.
ઉમરો જલદતર હો મદીનેમેં આએ, દીયા ખત હરએકકા ઘર બીચ જાએ.
વો હઝરત અલીકો અરઝદસ્ત દે, ઝબાંસે હકીકત વહાંકી કહે.
સભી ખતકો અપને પઢાને લગે, યે અહવાલ સબકો સુનાને લગે.

પોહંચના મોહમ્મદ હનીફકા શહેરે ઔર જંગ કરના શાહે ઈરમમેં.

સુનો તુમ યહાં દાસતાને અમીર, ઉમરોંકો રવાના કીએ તબ અમીર.
ચલે કુચ દર કુચકર શહેર યાર, સવરાં હુવે સાથ બારા હઝાર.
પોહંચે વે ઇરમકે કીલ્લેકે હુએ પાસ, સુના શાહ ઈરમ દીલમેં ખાયા હીરાસ.
અહલકાર શાહકો દીયા યું ખબર, કે અચ્છા હો આયા હુએ વો શેર નર.
સવાર ઉસી કે હુએ બારા હઝાર, ફજરકો કરેગે વો સબ કારઝાર.
શબો શબ વે ફોજા મીલાકર ઉને, કીયા લાકે હાઝર વહીં શાહ કને.
ફજરકો નકારા બજા જંગકા, સફાં બાંધી લશકરને મૈદાંમેં જા.
ઉધરસે મોહમ્મદ હનીફ હો સવાર, મુકાબીલ હુવા બાંધ સફ બા કરાર.
વો થે ખાસ અસહાબ કે જો જવાં, મારે શાહ ઇમરકે બહોત પહેલવાં.
અમીરકે તરફકા મરે ફીર ન કોઈ, મેરે ઉસ તરફકે સભી સવાર હુએ.
કીતે દીન તલગ યુંહી હોતાથા જંગ, દેખા શાહ ઈરમ હોચુકા જબ યે રંગ.
કહા શાહ ઇરમ ફોજકો તબ પુકાર, ઉઠો મીલકે યકબાર સબ એકઠાર.
સો લશકરને હમલા કીયા એકબાર, બડા ગુલ મચા ઓર હુવા શૌરાર.
મોહમ્મદ હનીફભી વહાં ખેંચ તેગ, લગે મારને ફોજકો બેદરેગ.
ચલે એક તરફસે હુએ ઉમરે અલી, લગે મારને ફોજ તાલીબ અલી.
ઝએતુન પાકદામનભી હોકર સવાર, કરી ફોજ કુફફારમેં કાર ઝાર.

મીઠે માર તોડે કીએ કાફરાં, ઝમીપર હુવાં ખુન ઉનકા રવાં.
હુવા જંગ અયસા કે ખમશાન વહાં, સહાબી ખડેથે જહાંકે તહાં.
ઈતેમેં જો વારીદ હુવા વાકતે શામ, વે દો લશકરોંને કીયા વહાં મુકામ.
યો શાહે ઈરમ તબ કીયા હુએ શુમાર, મેરે ઉસકે લશકરસે પાંસઠ હઝાર.
અમીરકે તરફકા ન કોઈ મુવા, મગર યક સહાબી સો ઝખમી હુવા.
ઓર ઝખમા હુવે ઈનકે કીત્તે જને, હુએ ઠાર ઉસ દીન સો કીતને જને.
બુલાકર વઝીરાં શાહે ઈરમ, કરો મસલહત અબ રહે કુછ શરમ.
વઝીરોંને બોલે સો સમજાએ કર, કે મારેંગે ઈનકો મકર ફંદકર.
કે જીસ વકત સોવેગે વે બે ખબર, દગાસે પડેંગે ઉન્હોંકે ઉપર.
પસંદ આઈ શાહે ઈરમકે યે બાત, કરે જાકે શબ ખુનકો આજ રાત.
દગાસે અગર મારે હમ ઇનકે તંઈ, દગાકે બગએર ઝેનસે પોહંચે નહી.
વો સબ ખુનકી સબ તય્યારી કીએ, આધી રાતકો સબ સવારી કીએ.
મોહમ્મદ હનીફકા જો લશકર તમામ, રહા બે ખબર હોકે અપને મુકામ.
યકાયક વો લશકર ઉઠા ગડબડા, મુસલમાન સારે ઉઠે હરબડા.
કીતોને કીઈ બન ઝીનો લગામ, કઈ બચ્ચે ભાગે જંગલમેં તમામ.
કીતે ઉસ જંગલમેં ગુરેઝાં હુએ, કીને ઉંધે પડકે પડકે મરમર ગએ.
મોહમ્મદ હનીફ યક ખદકમેં ગીરે, લગી ચોટ તબ એક નઆરા કરે.
અલીકો દીયા તબ શો હાથીફ નીદા, ઉઠો યા અલી શુદ શેરે ખુદા.
મોહમ્મદ હનીફપર કઠન વકત હુયે, ખબર ઝુઠ યે નહી બહોત સખ્ત હુએ.
ઉઠે શાહે મરદાં અલી શેર નર, કીયે ઝીન ઉસ વકત દુલદુલ ઉપર.
સવાર હોકે હમનાહ ઉંમરોંકો લીએ, નીકલકર મદીનેસે બાહેર હુએ.
ઝમીકી ફરીશતાંને ખીચી તનાબ, ઉસી વકત હયેદર હયેં પોહંચે શીતાબ.
મારે એક નઅરા અલી ગુદતર, આયા રોઅબ ઉનકે દીલોંકે ઉપર.
ઉછલકર ગીરે તખ્તસે શાહ ઈરમ, જો દુલદુલને હયે દરકે મારા કદમ.
સહાબોંને અવાઝ સુનકર અલી, જમઅ હુએ એકે જાએ હુઈ ખુશ દીલી.
મોહમ્મદ હનીફકો ખંદકસે નીકાલ, મીલે આકે ઉસ વકત તાલબ અલી.
વો ઝએતુનભી ઓર ઉમરે અલી, કીએ ઉનકો અસવાર ઘોડેપર ફતાલ.
ઈતેમે સુબ્હો આ હુવા આશકાર, ખીચે શાહે મરદાં અલી ઝુલફીકાર.
ઉઠા કરકે દુલ દુલ ખડે રનમેં જા, મારે ફોજ કુફફાર બે ઉનતીહા.
અમીરકે જા ઘોડને લશકરો માલ, હુએ જબકે શબખુંમેં પાએમાલ.
અવ્વલ અપને અસહાબોંકા કર સહી, સલહ બાંધ ઘોડેપે બયેંઠ સભી.
મીલા દેખ લશકર સો ઈસલામકા, ડરા સાહ ઈરમ વો પરેશાં હુવા.
ભાગા દોસો અસવારસે વો નીકલ, મુસલમાં હુવા ઉસકા સારા વ દલ.
યહાં શાદયાને ફતહકે બજાએ, હુએં કીલ્લે દાખીલકે જો ફતહ પાએ.
કહાં યુ અલીને ઉમરકો વહીં, દેખે શાહ ઈરમ હયે કે ભાગા કહીં.
ઉમર પેક જલદી વહાંસે ચલે, જા રસતેમેં શાહે ઈરમકો મીલે.
જહાં શાહ ઈરમકે બીરાદરથે ચાર, હરએક મુલક અપને કથા શહેરયાર

જો ઈમલાક આદી ઉન્હોંકા થા પીર, ચલા શાહ ઈરમ ઉસકને હો અસીર.
પોહંચા જાકે જબ ઉસ મુલક આદીઊપર, બેઠા બાગમેં જા અસાપાસે ઉતર.
રખા સરપે ટોપી હો ગાએબ ઉમર, બેઠે ઉસકે નઝદીક વહાં જાએકર.
ભેજા શાહ ઈરમને વહાંસે સવાર, કેહ ઈમલાકે આદીકો જા આશકાર.
કે શાહે ઈરમ જો તુમ્હારા મુરીદ, બુલાયા હયે તુજકો બ શોકે મઝીદ.
જા અસવારને ઉસકો કીતી ખબર, ચલા આયા ઈમલાક સુન જુદતર.
મીલે દોનોં આપસમેં બડે શોકસે, હુઈ ગુફતગુભી બડે ઝોકસે.
કહા ભાઈ યે કયા મુસીબત હુઈ, ઈતી ફોજ ભારી કહાં ગુમ હુઈ.
દીયા શાહ ઈરમને યે ઉસકો જવાબ, કે બેટીને મેરે કીયા મુજ ખરાબ.
મુસલમાંપે જાકે મુસલમાં હુઈ, વો અપને બુતોંસે પરેશાં હુઈ.
બડે બુતકી ઉસકો ન આઈ શરમ, બીગાડી હમરાભી સારા ધરમ.
ન કુલકી રખી ઈસને હયે આબરો, કકી મુજકો વૈરા મુસ્લમાન હો.
મદીનેકે લાઈ મેરેપર સીપાહ, મયે ભાગા હુવા મુલ્ક મેરા તબાહ.
મયે ઈસ હાલમેં હોકે આયા યહાં, વલેકીન ઠીકાને નહીં મેરી જાં.
હોના હયે મેરા જીવ બહોત કલ ઉથલ, રૂબાદા કરે આકે યહાંભી દખલ.
તો ફીર યહાંસે મુજકો નીકલના પડે, કરેંગે કતલમુજ મુકર્રર કરે.
કહાં બાપ માંકી હયે ઈલફત ઉસે, મુસલમાંકી સોહબત હયે હરદમ ઉસે.
અગર જાનતા મયે કે અયસી બલા, તો છોટેસે ઈસકા કટાના ગલા.
તો મુશકીલ ન પડતી મેરે પર કુબલ, મુસલમાકાં હોતા ન મુજપર દખલ.
વો ઈમલાક ઉસકો દીલાસે દીયા, ગલેસે લગાકર શફકકત કીયા.
કહે ભાંઈ મત ફીકર કર તુ ઈતાલ, યહાં ઉસકો આનેકી ક્યા હયે મજાલ.
ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઉતાર, કહા શાહ ઈરગકો સો તબ હાંક માર.
કહાંતક તુ ભાગેગા શાહે ઈરમ, તુજે ભાગનેસે ન આતી શરમ.
કહા અય બીરદાર યે અયસી બલા, દીઈ મેરે પીછે ઉન્હોંને લગા.
તબ ઈમલાક બોલા કે જાને ન પાએ, પડી શોર ખાદ્દ ઉમરોપર જો આએ.
ભી દોડે પકડનેકો લોકાં સભી, ઉમરોંને રખી સરપે ટોપી તભી.
હો ગાએબ કીતોંકી તો પગડી ઉઠાએ, ચલો વહાંસે મોલા અલી પાસ આએ.
ગરજ હોકે શાહે ઇરમ તબ નીરાસ, ગયા ભાગ ઈમલાક આદી કે પાસ.
ઉમરને હકીકત કરી સબ અયાં, નઝદ શાહે મરદા અલી કે બયાં.
કે શાહે ઈરમ છોડે શહેરો દયાર, ગયા ઓર સરહદમેં હો બેકરાર.
હયે ઉસકે બીરાદર વહાં યાં અલી, બઢા ઝોરવર હયે ઓર હયે મહબલી.
અલીને કહા તબ નકારા કરો, જહાં વો ગયા હયે ઉધરકો ચલો.
કુંજરોકા ચલે કુચ દર કુચ શાહ, પોહંચે મુલ્ક ઈમલાકકો મહેરો માહ.
વો શાહે ઈરમકોભી હમરાહ કર, ખડા આકે મેદાનમે સફ બાંધકર.
ઈધરસેભી લશકર નમુદાર હો, ભી ઘોડેપે ઈમલાક અસવાર હો.
કહા આકે મેદાનમેં યું પુકાર, કે ઝએતુન આવે મેરે રૂબકાર
યે ઝએતુન સુનકર અલીસે કહી, અગર હો ઈજાઝત તો જાઉ અભી

અલીને કહા તબ રસમ યે નહીં,
કે લડનેકો ભેજે સો ઓરતકે તઈ.
કહી તબ કે મેરા ચચા હયે યે શાહ,
બહોત ફખ્રવર હયે બડે ઈઝઝો જાહ.
બઝાં ઉસકો હયેદર ક્યા તબ અમર,
મુકાબીલ હુઇ ઉસકે જા ઝુદતર.
સો એકબાર ઈન્હીંભી ઘોડા ઉઠા,
આઈ ફોજ અપનીસે સરેકો ઉઠા.
ખબર સુનકે ઈમલાક તય્યાર હો,
ભી લડનેકો આયા હુએ અસવાર હો.
વહીં દેખ ઝએતુંકે એક બારગી,
લગા કેહને હુઈ તુ કીસ સારકી.
ગુસ્સેસે લગા કેહને ઉસકો શીતાબ,
કીઈ બાપકે મુલકોકો ક્યું તુ ખરાબ.
બડે બુતકી તુજકો ન આઈ શરમ,
ન ઉસકે ગઝબસે ડરી બેશોકમ.
જો આપને બુઝુરગોંકી દી છોડ રીત,
ખુદાસે મુસલમાનકે લાઈ પીત.
દગા કરકે હમસે ગઈ તુ વહાં,
બડા બુત તુજે ખીંચ લાયા યહાં.
ગુનેહગાર હયે તુ ગુનેહગાર હયે,
બડે બુતકી દેખ અબ તુજ માર હયે.
તુજે અબ મેરે હાથસે બચના મહાલ,
મેરે ગુરઝકા વાર તુ યક સંભાલ.
યે કેહકર લગાયા હૈ ગરઝ ઉસ ઉપર,
વો ઝએતુને હમલા લીયા બરસીપર.
સો ઈમલાક આહી ગઝબનાક હો,
લગાયા ગુરઝ ઓર ચાલાક હો.
ઝરબ વોભી ખાલી ગયા તબ મગર,
ન ઝએતુનપર વો હુવા કારગર.
સીયુમ મરતબે જબ નીકાલી હયે સેફ,
બડે બુતકો કર યાદ આ દીલમેં હૈફ.
ચલાયા હયે શયશીર ઝએતુનપર,
કે જું બરક ગીરતી હયે ચીઆનપર.
ગઇ વો નીકલ હાથ ખાલી પડા,
વહાં દેખ હયેરત મને હો ખડા.
લગી કરને ઝતુન તબ કારઝાર,
કરી જાકે ઈમલાક પર એક વાર.
પકડકર કમરબંદ ઝીનસે ઉઠાઈ,
વહીં રૂબરૂ મુરતુઝાકે લે આઈ.
કહી બોલ કલમા બચે તેરી જાન,
વગર નઈ તો પટકું તુજે બેગુમાન.
કહા મયે ન કલમા કહુ ઝીનહાર,
અગર મુજકો જાંસે તુ ડાલેગી માર.
પટકકર સો ઝયેતુન ઉસે બેદરેગ,
મારી ખીંચકર ઉસકી ગરદનપે તેગ.
જુદા હોગયા તનસે ઉસકેભી સર,
જહનમકો પોહંચા વો કાફીર મગર.
દેખા શાહ ઈરમને કે ભાઈ મુવા,
વહાંસેભી ઝુદી રવાના હુવા.
કહા અબ તો મેરેપે આઈ બલા,
બીરાદર દુયમકે મુલકકો ચલા.
વો લશકરભી ઇમલાકકા તબ ડરા,
સીદકલાકે દીલસે વો કલમા પડા.
બજે શાદયાને ફતહકે તમામ,
અલીને કીયા ઉસ જગાપર મુકામ.
બુલાકર ઉમરકો કહે ઝુદતર,
કે શાહે ઈરમકી લે આવો ખબર.
પીછેભી શાહે ઈરમકે ઉમર,
ટોપી સર યે રખ હો ગાઈબ ઉમર.
ઉમરભી ચલે વહાંસે હો તેઝગામ,
મીલે શાહ ઈરમસે વો ફરખુંદા કામ.
ચલા જાતા મલતા દોનો અપને હાથ,
દેખે ક્યા કે હયે સાત અસવાર સાથ.
પોહંચા ભાઈકે વો શહેરકે કને,
ઉતરકરકે બયેઠા વ બોસતામને.
ભેજા ભાઈ અપનેકો વહાંસે ખબર,
કે આયા હયે શાહે ઈરમ ભાગકર.
વો ભાઈભી સુનતેહી બેકીલોકાલ,
બોલા શાહ ઈરમકો કે કીયા હયે ઈતાલ.
કહા ભાઈ મુજ બોલ કયા તુજ હુવા,
તેરેપર નીપટ હાલ કયેસા હુવા.
કહા શાહ ઈરમ આપની બેટીકા દુખ,
કે બેટીને ખોયા મેરા સારા સુખ.

મુસલમાં હો મુજપર મુલાઈ ચડા, લીયા મુલ્ક મેરા ઉન્હોંને છુડા.
વો ઈમલાકે અપને ચચાકોભી માર, ઉંસીકા મુલકભી કીયા ઇન ઉજાડ.
વચાંસેભી અબ ભાગ આયા હું મયે, ફકત જીવ અપનેકો લયા હું મયે.
દીલાસે દે બોલા અય ભાઈ ફીગાર, જમ્અ રખ તૂ ખાતીર ન કરઅબ બીચર.
યહાં ઈસકો આનેકી તાકત કહાં, તુ રખ હર વજે અપની ખાતીર નીશા.
ઈતેમેં ઉમરનેભી ટોપી ઉતાર, કહા શાહ ઈરમકો ઉન્હીં હાક માર.
દેખા શાહ ઈરમને કહા હાય હા, કે પીછે યે મેરે યે આઈ બલા.
કહા શાહ ઈરમ તુજકો ગૈરત નહીં, શરમ આબરૂ ઓર હુરમત નહીં.
કહા ભાઈસે તબ વો શાહે ઈરમ, કે ભાઈ પ્યાહા યે કરતાસીતમ.
જહાં જાતા મેં હું વહા સાથ આ, પીછે મેરે આતા હયે યે ભી ચલા.
કહા ઉસકો પકડો ન જાવે કહીં, રખી સરપે ટોપી ઉમરને વહીં.
હો ગાયબ ઉસી જાસે એક યલ મને, દોડદોડ કરતે વે સારે જને.
ઉમર અપની કરને લગે હયે વો કાર, કીસીકી લે પગડી કીભીકી કટાર.
ઉતારી કીસીકે કમર પરસે શાલ. લીયા થીન કીસસે ઝરીકા રૂમાલ.
ચલા વહાંસ જલદી આયા શાહ પાસ, અલીસે લગા લે કરને આઇલતી માસ.
ગયા શાહ ઈરમ અપને ભાઈ કને, તસલ્લી દીલાસેદે રાખા ઉને.
ફજરકો કીયે કુચમેં બુતુરાબ, મુલકમેં ઉસીકે જા પોહંચે શીતાબ.
થા શાહે ઈરમ ભાઈકે સંગ, સવાર હોકે આયા વહીં બેદીરંગ.
ઇધરસેભી અસહાબ શાહે નજફ, મુકાબીલ હુયે ઓર ખડે બાંધ સફ.
લગે હરતરફ કરને હરબે જવાં, મુએ ઉસ તરફકે કઈ પહેલવાં.
ભાઈ શાહ ઈરમકા ખુસ્સેસે ચલા, આયા આપ રનમે ઘોડેમર ચડા.
કહા ઓર મુઝકો નહીં કીસસે કામ, ઝએતુન આવે મેરે અભી રૂબ્કામ.
હુકમ લેકે ઝઅતું ચચાંપર ગઈ, કહી ક્યું બુલાયા હૂ મુજકો સહી.
કહાં ઉસને ક્યું ઘુ મુસલમાં બુલાઈ, પેદરકો મૂલકસે તુ ક્યું કર ભગાઈ.
ચચા અપને ઈમલાકકો મારકર, તુ આઇ હૈ ચડ કરકે મેદે ઉપર.
યે કહેકર કીયા વાર ઝએતુનપર, ઝએતુનને લીયા વો સીપરકે ઉપર.
કમરબંદમેં ઉસકે તબ હાથ ડાલ, ઉઠાઈ ઉસે અપને સરપર બહાલ.
કહી દીન અહમદકાં કર તુ કબુલ, વગર નાતો તો પબકુંગીદર ખાકો ધુલ.
વો સુનકર કુબુલા મુસલમાં હુવા, ખુશી દીલસે ઉસનેસો કલયાં કહાં.
મીલાઈ અલી મુરતઝાસે લે આએ, ભી હૈદરને ઉસકો છાતીસે લગાએ.
ભાગા શાહ ઈરમ વહાંસે જલદી શીતાબ, સીયુંમ ભાઈ કે મુલ્કકો હો ખરાબ.
ભી લશકર હુવા આકે ઉનકા વો સબ, મૂસલમાં હુવા ઓર દીએ હેડે સબ.
અલી શાહે મરદાન ખેમેમેં આએ, ખબર કી કે શાહે ઈરમ નઈ દીખાએ.
ઉમરનેભી ઝુદીસે મારે કદમ, દેખે ક્યા જાતા હે શાહે ઈરમ.
સીયૂમ ભાઈ કે જાકે દીલ્લી કે ઠાર, ખબર કરને ભેજા વહાંસે સવાર.
વો ભાઈભી આકર સો સુનતે મીલા, કહા ભાઈ ક્યા હૈ તેરેપર બલા.
કહી શાહ ઇરમને હકીકત તમામ, કે ઝએતુન ક્યા હૈ યો સારા જો કામ.

કહા ભાઇ અબ કુછ ન વસવાસ કર, નીકાલ અપને દીલસે ન અબ ફ્રીકરકર.
ઉમરૂને વહી સરસે ટોપી ઉતાર, કે અબ લગભી તૂજકો હુવા શુમાર.
બોલા અય બીરાદર યે પ્યાદા બલા, મેરે પીછે ઈસકો દીયા હૈ લગા.
કહા ઉસને સબકો કે પકડો ઇસે, યે પ્યાદા બડા શોખ મુજકો દીસે.
દૌડ કર તરફસે હજારો સવાર, ટોપી સરપે રખકર છુપા તબ અયાર.
લીએ સબકે દસતાર હીરે જટો, ઉમરૂને વો ઝંબીલમેં સબ ભેરે.
ચલા આયા દૌડા વહીં શાહ પાસ, અલી મુરતુઝાસે કીયા ઈલતે માસ.
કે શાહે ઈરમ અપને ભાઈ કને, ગયા હયે હરખા ઉસને અપને કને.
કીયા કુચ હૈદરને સુનકર ખબર, પોહચે જાકર ઉસકે મુલકકે અંદર.
ખબર સુનકર આયા હૈ વોભી નીકલ, દોનોંકા અપસયેં હુવા હયે દંગલ.
દોનોં લશકરાં આકે મૈદાનમેં, ખડે આ રહે જંગકે ધ્યાનમેં.
કીસ્સા મુખ્તસીર જંગકા તબ હોવે, ઇધરકે બહોત પહેલવાના ગીરે.
તબ અખીર સીયુમભાઈ શાહે ઈરમ, આયા હયે વો મૈદાનમેં બેશરમ.
કહા આવો ઝએતું મેરે રૂબકાર, કે દઅવા લેઉં તુજસે મયેં એકબાર.
હુકમ માંગ ઝગેટન અસવાર હોં, હુઈ જા ચચાંક વહી રૂબરો.
ગઝબ હો ચડાને કીયા ઉસપે વાર, વો રદ કર દીયા વાર પરવર દીગાર.
કમરબંદ પકડી ઉઠાઈ ઉસે, ફીર કલમાં નબીકા પડાઈ ઉસે.
મીલાઈ ઉસે લા અલીકે વો સાથ, ભાગા શાહ ઈરમ વહાંસે કરકરકે ઘાત.
ફીર ઉસકાભી લશકર મુસલમાં હુવા, ઉમરકો અલી કાભી ફરહાં હુવા.
લે આ જા ખબર કહાં હયે શાહે ઈરમ, ઉમરૂને ઉઠાએ વહાંસે કદમ.
મીલા જાકે શાહે ઇરમસે બહાલ, દેખા ક્યા કે જાત હયે ગમગીન હાલ.
આગે શાહ ઈરમ ઔર પીછે ઉમર, પોહચે જાકે દોનો શહેરકે અંદર.
બીરાદર ચહારુમકો ભેજા પયામ, કહા બોલ ઈસકો તુમેરા સલામ.
કે ભાઈ તૂમ્હારા હયે આગા યહાં, વો મીલને બુલાયા હયે તુજકો વહાં.
સુના જબ બીરાદરને ઉસકી ખબર, સવાર હોકે આયા વહીં ઝુદતર.
દોનોં ભાઈ મીલ ઝાર ગીરયાં હુએ, બીપતસે દોનોં સીના બીરયા હુએ.
પુછા ભાઈ કયસી યેહી ખાત હયે, કે તેરે ઉપર અયસી મૂશકીલાત હયે.
કહા તબ હયે ભાઈકો શાહે ઈરમ, કે ઝએતુનકા હયે યે સારા કરમ.
વો સૂનકર હકીકત હયે અયસા કહા, દીલાસે દીએ ઉસકો અપસકન રખા.
કહા ગરચે આવે મુસલમાં યહાં, તો દઅવા તુમ્હારા લેઉં બેગુમાં.
ઉમરૂ સરતે ટોપી ઉતારા વહાં, હુવા સારી હજલીસ મને વો આયા.
પુકારા ઉમરને કે શાહે ઈરમ, તુજે ભાગનેકી ન આઈ શરમ.
કહા ભાઈ પ્યાદા યે તુફામ હયે, ન જાનું કે યે દેવ યા જાન હયે.
બલા હયે પયા હયે ફરીશતા કોઈ, પોચા હયે મગર પોચા હયે યે પરી.
દેખા શાહ ઈરમકે બીરાદરને તબ, કહા હેગા પ્યાદા બડા બે અદબ.
બશર ઝાત હયેગા કે જીન્નાત હયે, ન જાનું યે હકીકતકો ક્યા ઘાત હયે.
ઘડી પલમે ગાઈબ હોજાતા હયે, યે તો ફીર આકે સુરત દીખતા હયે.

ઈસે જલ્દ પકડો કે જાને ન પાએ, સો તબ ચોતરફસે પકડનેકો આએ.
ઉમરૂને રખી સરપે ટોપી વહાં, સો ગાઇબ હુએ વહાં સતી નાગહાં.
કીતોંક લીયા સરસે પગડી ઉતાર, કે ડાલ અપની ઝંબીલમેં તબ અયાર.
કહે આકે હઝરતકી ખીદમતમને, ગયા શાહ ઈરમ અપને ભાઈ કને.
ગયા યા અલી શાહ ઈરમ ભાગકર, મીલા અપના ભાઈસે હીમ્મત પકડ.
ચલે કુચ કરકે હઝરત અલી, પોહોંચે મુલક ઉસકેમેં હઝરત વલી.
વો ભાઇભી સુનતેહીં લે ફોજ સંગ, હુવા રૂબરૂ આકે વો બેદીરંગ.
ઈરમ સાહકા પહેલવાં આનમેં, પુકારા ખડા રેહકે મૈદાનમેં.
મોહમ્મદ હનીફ લે હુકમ મુરતુઝા, ગએ રૂબરૂ ઇસકે ઘોડા ઉઠા.
મારા ખીંચકર એક તલવાર ઉસે, દીયા ચકઝરબસે ફીન્નાર ઉસે.
કઈ પહેલવાંનાંકો મારે વહી, કીતે નામદારા પછાટે વહીં.
પડી ઉસસે લશકરમેં દેહશતે વહાં, ન લડનેકો આયા દીગર પહેલવાં.
બીરાદાર હુવા જબકે ઉસકા સવાર, મહમદ હનીફકો કહા યું પુકાર.
ગઝબ હોકે બોલા કરો વાર આએ, તેરે દીલમેં અરમાન રહેને ન પાએ.
અમીરને કહે હમ અવ્વલ મારેં નહીં, કે જબતક ન મારે હમારે તઈં.
અવ્વલ વાર કર તુ હમારે ઉપર, બઝાં હમ કરેં વાર તેરે ઉપર.
મારી તેગ ઉસને વહી ઝુદતર, અમીરને લીયા વાર ઉપર સીપર
કમરબંદ પકડ ઉસકા નચરા કીયા, કે ઘોડે ઉપરસે ઉઠાકર લીયા.
કહે ગર તુ હોવે મુસલમાન આજ, તો બખાશુંગા તુજકો તેરા તખ્તો તાજ,
ભલાં હયે જો માને તુ મરા હરફ, વગર નઈ તો કરતા હું તુજકો તલફ.
કહા ઉસને કલમા બચી ઉસકી જા, મીલાએ અલીસે હુવા શાદમાં.
દેખા શાહ ઈરમ ભાઈકો દીનદાર, કીયા કસ્દ દીલમેં વહાંસે ફરાર.
અલી શાહે મરહાંભી તજવીઝ કર, કે ભાગેગા શાહે ઈરમ અબ મગર.
દીયા એડ દુલદુલકો નઝદીક જા. કહા શાહ ઈરમ અબ તુ ભાગેગા કયા.
હમનકો ફીરાવેગા તુ કહાંતલક, કહાં લગ ફીરાવેગા મુલકોં મુલક.
અગર મરદુમીકા તુ રખતા નશાં, તો હો આજ મૈદામે ગરદન કશાં.
વો શાહે ઈરમ સુનકે ગૈરત પકડ, મુકાબીલ અલીકે હુવા ઝુદતર.
કીયા ખેંચ તરવારકા વાર વો, કીયા રદ અલી મુરતુઝા વાર વો.
ઉઠાકર મુઅલ્લક ઉસે બીનસે, કહા ઉસકુ સમજા હર આઈનસે.
જો કલમાં કહે તો બચે તરી જાન, વગર કઈ તો મારૂં તુજે બેગુમાન.
દેખા શાહ ઈરમ વકત આયા હયે તંગ, લડું ઓર કરૂં કીશતરે ઉનસે જંગ.
ન લશકર રહા નઈ બીરાદર રહે, નહી ખેશ અકરબ બીગાને રહે.
દીગર જાઉં મૈં ઓર કીસકે નઝદીક, બુરે વકતકા કોન હોગા શરીક.
મુસલમાન હોએ બગેરે નઈ હયે પનાહ, બુતોંને મુજે અબ કીયા તબાહ.
ન આયા બુતોંસે મદદકો હયે કોઇ, મુસલમાંકી દીલમેં તો દહેશત હુઈ.
બડા બુત ખુદાકી ગઝબમેં પડે, બડે બુતકી કોઇ ન પુજા કરે.
બડે બુતપે લઅનત હઝારાં હઝાર, બડા બુત હુએ મલઉન ઓર નાબકાર.

બડે બુતપે લાઉ ન ઈમાનકો, હુએ નુકસાંન બહોતશા મુસલેમાનકો.
બડા બુત હકીકતમે નફેમે પલીલ, કુફરમેં બહોતહી કાફર હયે શહીદ.
વો કેહ કરકે લાયા પો દીલમેં યકીન, હુવા આબ સેવો પાક દીન.
સીદક દીલસે કલમા પડશાહ ઈરમ, અલી મુરતુઝાને કીયા તબે કરમ.
ઉતારે ઝમીંપર લગાએ ગલે, કહે હયે તુ ભાઈ હમારા ઉને.
મોહમ્મદ હનીફકો બુલાએ વહાં, ભી ઉનકે છોટે ભાઈકોભી વહાં.
ભી લશકર ઉન્હોંકા મુસલમાન કર, દીએ રાજ ઉસકો બહોત માનકર.
ઉસે તખ્ત બીઠલા ચલે બુતરાબ, દુજે ભાઈકે મુલ્કમેં જા શીતાબ.
તખતપર બીઠાકે દુજે ભાઈકો, દીએ શાહ ઉસીકા ઉસી જાએકો.
જબ ઈમલાક આદી હૈ આ મુલ્કકુ, દીયા રાજ ઉસકોભી ફરમાનસું.
ચલે કુચ દર કુચ શાહે ખુરમ, અલી મુરતુઝા ઓર શાહે ઈરમ.
ઝએતુન પાક દામનકો લે એકબાર, પીદર પાસ લાએ અલી નામદાર.
કહે બેટી તેરી યે ઝએતુન નામ, અબીતક યે હયે પાક દામન તમામ.
મોહમ્મદ હનીફ કર શહાના જલુસ, ગએ સવાર લો લાવનેકો ઉરૂસ.
ઈજાઝત અગર હો હો મનકો ધરે, મોહમ્મદ હનીફ સાથ શાદી કરે.
ખુદા તુજસે રાઝી ખુદાકા રસુલ, તેરાદીન ઈમાન સબ હો કબુલ.
સુનો શાહ ઈરમ દીલસે રાઝી હુવા, વો શાદીકી સબ કારસાઝી કીયા.
ઈધરસે અલી સાહેબે ઝલફીકાર, સરઅંજામ શાદી કીયા સબ તયાર.
મોહમ્મદ હનીફકી જો શાદીકા કાજ, લગે હોને બાજે જબંતરકે કાજ.
નીકાહ બાંધકર તખ્ત જુલવા દીયા, દુલે ઓર દુલહન અંદર બીઠા.
દીયા શાહ ઈરમને બહોત માલોઝર, જેહઝમેં દીયા માલ બહોતસા વાગર.
દીયે ફીર કઈ બાંદયાં ઓર ગુલામ, ચલે લેકે દુલહન ખુશીસે તમામ.
મોહમ્મદ હનીફકે જો દીલકી મુરાદ, પુરાયા ખુદાને હુએ દીલમેં શાદ.
ઝએતુન પાક દામન શુકરકર અદા, કીયા હકતઆલને હાજત રવા.
ચારોં યાર છુટે તભી બંદસે, મીલે મુરતુઝાસે યે આનંદસે.
બઝાં મુરતુઝાને ગલેસે લગાએ, બહોત માલ દેકર દીલાંસે દીલાએ.
બઝાં મુરતુઝા મીલ બ શાહે ઈરમ, વીદઅ હો મદીનેકા કીતે અઝમ.
વો મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચકર, મદીનેમેં પોહંચે અલી શેર નર.
ઝીઅરતકો અહમદકે રોઝે મને, લગે જાને અસહાબ સારે જને.
કીએ દીલ તસદ્દુક અલી મુરતુઝા, ઝીઆરત કીએ રોઝએ મુસતફાં.
ગુલામોંકો ઝર દે તસદ્દુક કીએ, હઝારોં ફકીરોકો ખાના દીએ.
નીકલકર વહાંસે ગએ ધરમને, કે મીલનેકો આયા હનીફા કને.
બીબીને ઉનકો ગલેસે લગાએ, કરી શુક ઓર ઉનકો બીઠાએ.
વીદઅ હોકે અસહાબ ગએ અપને ધર, સલામુન અલૈકુમ કીએ સરબસર.
આએ અપને ધરમેં બહોત શાનસે, દીએ ફાતેહા બા દીલોજાનસે.
નકારા બજાએ મદીને મને, મીઠાઈ દીએ બાંટ સબ શહેમને.
હુવે જગમેં ખુશહાલ અલીયો વલી, જહાંકો સરાસર ખુશહાલી મીલી.

કીયા બુહનીહશક્કા કીસ્સા તમામ, મોહમ્મદ નબીપર દરૂદો સલામ.
હોવે મુજ તરફસે કરોડો દરૂદ, બરૂહે રસુલે મુત્તહર દરૂદ.
કીસ્સા થા જો નાકીસ હુવા અબ તમામ, મદદ હો મહમદ હનીફકી મુદામ.
ઓર અસહાબ અહબાબ ઓર આલપર, દરૂદાં લખાલખ અછો સરબસર.
ઈલાહી બખશ તુ લખનહારેકો,, બ બરકત મહમદ ગુન્હગારેકો.
બખશાં ઉસેકે મા બાપકો યા ઈલાહ, અઝાબો અકુબતસે રખ દર પનાહ.
અઝાબાદ અહબાબ યારાં સભી, રહે શાદો ખુરરમ બ હુરમત નબી.
ઈલાહી મુસ્નનીફ રહે ખુશ ખીરામ, બહુરમત નબી ઓર આલે કીરામ.
તુ ફઅલે પઅમ્બર દુઆ હો કબુલ, ઇજાબતમે ઉસકી ન હો કુચ ઉદુલ.

તમામશુદ.

જંગનામા બેરૂલઅલમકા.

બીસમીલ્લાહિરરહમાંનિરહિમ.

કહું મદ્હે હમદ રસુલ આલમીંકા, કે વોહ બાઈસ હવે દુન્યા વ દીંકા.
કીયા ઈજહાર કુદરત ખુબ અપનાં, બનાયા નુરસે મહબુબ અપના.
હબીબકે નુરસે ભીન્હાંન સારા, કીયા કુદરતસે અપને આશકારા.
મોહમંદ મુસ્તફા હમે રબ્બકે મહબુબ, ઉન્હોંકે ચાર યારાં હુએ બહોત ખુબ.
અબુબકર ઉમરો ઉસમાન હયેદર. યેહી હયે ચાર અસહાબાં મુકરર,
કુફર તોડે ઉન્હોને ઓર દેવ મારે. નબીકે દીનમે લાગે હયેં સારે.
મોહમંદ શાફિયે રોઝજઝા હયેં, વસી ઉનકે અલી મુરતુજા હયેં,

આગાજ દાસતાન જંગ બેરૂલઅલમકા

વહાઈકા બયાં કરતાહું અબવો, જો ઓલે જાફરે તઇયાર ને સો.
મોહમંદ મુસ્તફા ઓર હજરત અલીને, મુરતુજા કૃતાહ પાયે હકકે વલીને.
વો આવે વકત જંગલ બીચ આકર, હયેં ઉતરે સાથ અપના લેકે લશકર.
નથા પાની વહાં મરમીકે દીનથે, વોહ ધુપોંકે દીન વોહભી કઠીનથે.
હુવા લશકરમે પાનીકા પુકારા જો પાની ઢુંઢકર લશકર વોહ સારા.
ભી પાની ઢુંઢકર ફીર કર સો આયે. વલે પાની નહી જંગલમે પાયે.
નબીને તબ કહાં હકકે વલીકો, અમીરૂલ મોમનીન હજરત અલીકો,
તુમ્હી દુલદુલપે અબ અસવાર હોકર. પાનીકી તુમ ખબર લાઓ યહાંપર.
નીકાલો ખોજ તુમ પાનીકા અકસર, જો હો પાનીકા ચશ્મા જીસ મકાંપર.
મોહમ્મદકે જબાંસે બાત સુનકર, હુયે દુલદુલ ઉપર અસ્વાર હયદર,
પવનસા હર તરફ તેજી કટાવે, સો નાગહા એક જંગલ બીચ આયે.
કે વહાં દુખે કે એક દેરા ખડા હવે, સો બરેહમન ઉસમેં એક બુઢા પડા હવે,

ગલેમેં બાંધકર અપને વોહ જુનાર.
હુવાથા બુત પરસ્તીમેં ગીરફતાર.

રખાયા સામ્હને અપને બુતોંકો.
કરે હરબાર વોહ શીજદહ ઉન્હોંકો.

સો વો હજરત અલી ખેમેમેં આએ,
કીયે હયે શોર ઔર ઉસકા ધીટાયે.

નસી હતકી જબાંકો અપને ખોલે,
જો ઈસ મરારકસે યું મવલાને બોલે.

કે સીજદહ હકત આલાકો સજાવાર,
જો હયે દોનોં જહાં પયેદા કરનહાર.

જીને પયેદા કીયા હયે જીસંમો જાંકો.
દીયા હયે જીસને અકલ ઈમાન હમકો,

ઉસે કરના હયે સીજદહ સબ્યે વાજબ.
કુફરકા છોડદે અપના મજાહબ,

તુ ઉઠ ચલ યહાંસે શાહે અમ્બીયા પાસ,
મુસલમાં હો કુફરકી છોડકર આસ.

યેહ બોલે ઔર પકડા ઉસકા દાબહાથ,
ચલે લેકર ઉસે અપને તભી સાથ,

ઉસે લેકર નબીકે પાસ વો આયે.
નબીને દેખ ઉસકો અયેસા ફરમાયે,

કહે અબ તુ ખુદાકે દીનમે આ.
છુપે જો લોગ તેરે ઉન્કે તઈલા.

યેહ સુનકર બાત હજરતકી જબાંસે,
કહાં ભાગે હયેં મેરે લોગ યહાંસે,

ખબર પાકર ઉતર આવેં તુમ્હારી.
બીયાબાનમે છુપે ભાગે ફરારી,

ગુજરગઈ ઉમર મેરી તીનસો સાલ,
મેરી ઔરત હયે તુમ ઉનકા સુનો હાલ.

સુનો કહેતાહું તુમસે ઉમર ઉસકી,
હયે સન ઔર સાનમે તીનસો બરસકી.

અગર વોહ દીનમેં આવે તુમ્હારે,
મુસલમા મયે બી હોઉ ઔર ખેશ સારે.

બગયેરજ હુકમ ઉસકે મયે ન કુછ કામ,
કીયા નહીં હું દીયા નહીં હું ન અંજામ.

નબી ફરમાયે સુન બરેહમનકા તુ જા,
તુ ઉસ ઔરતકો મેરે રૂબરૂ લા.

હકીકત જાકે ઔરતકો સુનાયા,
નબીકે રૂબરૂ ઉસકો બુલાયા.

બહોત દીનકી થી બુઢ્ઢી વોહ અયયાર,
કમાનકે મીસલ ઉસકી પુસ્ત ખમદાર.

કહે હજરતને ઉસે સમઝાકે ઉસકો,
ખુદાકે દીનકો ઈખ્તીયાર કર તું.

હશરકા રોજ જબ હોવેગા કાયમ,
ન હો તુઝ આતસે દોજખ મગનહુમ.

સુની હજરતસે જો બોલી યહી બાત,
મુસલમાં હોઉંગી સબ ખાનદાન સાથ.

વલેકીન મુદઆ રખતીહું ઈતના,
સો તુમસે અરજ મયે કરતીહુ અપના.

ઈસી જંગલમેં યેક કુંવા બડા હયે,
સો બાઘ ઔર અઝદહા વહાં યેક બડા હયે.

ન કોઈ ઈનસાન જાવે ઉસ કુવેં પાસ,
અગર જાવે તો છોડે જાનકી આસ.

અગર કોઈ ઉસ કુયેંકે પાસ જાવે,
તો બાઘ ઔર અઝદહા ઉસે ફાડ ખાવે.

સો વહાં જાકર કરે કોઈ પહેલવાની.
લેઆવે ખેંચકર યેક ડોલ પાની.

તુમ્હારે દીનપર લાઉં મયેં ઈમાન,
કબીલે સાથ મયે હોઉંગી મુસલમાંન.

મોહમ્મદ સુનકે ઉસ ઔરતસે યેહ બાત,
લગે કહેને સહાબીઓંસે યેહી બાત

અયેસા હયે કોન જો હકકી રજાપર,
કમરકો બાંધકે માલીક હો અકસર.

સુખન યેહ માલીક અઝદરને સુનકર,
લીંવે કઈ પહેલવાન અપને બરાબર.

યા વોહ ચલા વહાંસે કોસ છ સાત,
હુવે રૂખસત નબીસે કર મુલાકત.

લીયાથા ગુરઝ અપને હાથ ભારી,
ચલે હુયે તરફ કરકર સવારી.

દેખે જબ દુરસે વોહ શેર અઝદર,
સો દોડે માલીક ઉપર હમલા કરકર.

કીયે માલીકને જરબ ઉસ શેર નરપર,
સો હયેબત ખાકે ભાગા શેર ડરકર.

ભી પીછે ભગા ઉસકે અઝદહા જો,
પહેલવાનાનકે ડરસે જી છુપાએ,
દીલેરા સાથ વહાં માલીકને આકર,
ધુવાં વહાંસે બેઈખ્તીયાર આતા,
ઉતર ઘોડેસે વોહ નજદીક જાકર,
બડાશા વહાંસે આયા શોરો ગોગા,
ચુહી આવાજ આતા બાગજગૈયા,
સુની માલીકને યેહ આવાજ જીસ વક્ત,
કહે કોઈ ઈસ કુવેંકે બીચ જાઓ,
જો થા હમરાહ માલીકકે જવાન એક.
કહા માલીકકો હુએ યેહ કામ મેરા,
રસી ધોરેકે ઉપરથી બધી સો,
રસીકા એક સીરા બાંધ કમર સાથ.
ઉતરકર જબ હુવા કુએંકે અન્દર.
ભી ઉસ કુએમેં ઉસકા કાટકર સર.
લગે રોનેકો માલીક ઔર યારાં.
વોહ તન બેસર પડાથા સો ઉઠાએ.
હકીકત સબ કહી રોતેહુએ વોહ,
નબીજી ફીકર દીલમેં બહોત લાએ,
અવલ હકકે સલામ દે ઔર તહીયત,
કુંવા ઉસમેં અધારા સબ હુએ કાલા,
કે જો કુએ જમીં હયે કુશાદહ,
વલેકીન વોહ મુકામે બોહ ગમ હય,
કે વાહ હૈગા મકાને જીન્નીયાંકા,
કે હુએ હુએ બતજદહ આવાજ વહાંકા,
ન તાકત હુએ વહાં જાએ બસરકો,
મગર ઉન્સી જો તાકત વર સો હએદર.
અલી હએદર તો અએસા હુએ જબરદસ્ત,
તમામ આલમ હુવા હુએ જેર ઉસકા.
યેહ વોહ હએદર હુએ જબ શમશીર કરત.
કે ઉસને જુલહુમા ઔર મલહુમાકો,
લીયા હસન સલાસીલ ઔર કીબર,
બુતોંકો તોડકર કીએ વીરાન,
અગર જીન્નોસે વોહ લડનેકો જાવે,
સુની જીબરીઈલસે જબ હજરતને યેહબાત
હુએ તઈઆર હુએ હયદર જીન્નોપર,
કુયેમેં જોકે કૂદે હુયે વો હરદો.
કુએમેં જોકે અપના જીવ બચાએ.
જો દેખે ઉસ કુવેમેં નીગાહ કર.
હુજુમ ઉસકા ફલકપર પોંહોંચ જાતા.
સો એક કુએમે ડાલે હુએ વો પત્થર.
બીયાબાન ઉસ સલાવનસે હુએ ભરજા
તુમ્હી બેચારગાં જીઓંકો બચાએ.
કીએ તબ અપને દીલકો બહોત સખ્ત.
હકીકત વહાંકી લા મુઝકો સુનાઓ.
કે થા નામ સૈયદ ઉસકા બડા નેક
કુએમે જોકે દુક કરતાહુ ફેરા.
લીયા હુએ ખોલકર જલ્દીસતીં વોહ.
દીયા દુસરા માલીકકે વોહ હાથ.
તબ ઉસ રસીકે તર્ફ કાટી સરાસર,
ભી ઉસકા તન સટે કુએસે બાહર,
મોહાજરબાં ઔર સારે દોસ્તદારાં,
મોહમ્મદ મુસ્તફાકે પાસ લેઆએ.
હુએ ગમગીન મોહમ્મદ ને સુને જો.
ઉસી હાલતમેને જીબરીલ આએ.
મોહમ્મદકો કહે બાદઅજ હકીકત.
હુએ ઉસકે નીચે સબ રોશન ઉજાલા.
હુએ બસ્તી ઉસમે ઉસસેભી જીયાદહ.
કહુ મગે નામ ઉસકા બેરૂલઅલમ હુએ.
જો હુએ આલમ જબરદસ્ત ઉસ મકાંકા,
સુનેથે સો વહી થા જીન્નીયાંકા.
જો કોઈ ચલ કે જાવે ઉન્કે ઘરકો.
કે જીસ્સે શેર ગાલીબ આ હુવાંપર.
કરેગા મારકર દેવો કે તઈ પસ્ત.
ફતાહકા હાથ હુએ શમશીર જીસકા,
જહાંકે પહેલવાનાન જેર કરતા.
જો મારા હુએ અમ્દ ઔર અમલકાકો
કીલા સારે લીયા હુએ છીનકર હએદર.
કીયા સબ બુત પરસ્તોંકો પરેશાન.
તો બેશક ઉન્કે ઉપર ફતાહ પાવે.
કહે મવલા અલીસે તબ ખુશી સાથ.
ફતાહ હુએ હક તઆલાસે મુકરર.

હુએ અસવાર તબ દુલદુલપે હુએ ફર,
રઅહજની જે વહાંકા બાદશાહથા.
રઅહદને યું કહા લશકરકો અપને,
કહા જીન્નો સતી ઉને બજીદહો.
ખડા હુએ પહેલવાન એક લડનેહારા.
ઉસે લડનેકો ભેજા મુરતુફાને,
તુમ્હી લાઓંસે હો જીન્નોં પરી દેવ,
બહોત દીનસે મુઝે હય દેખની આસ,
ઈતનેમેં જા વહાં પોહોંચે હુએ હયદર,
કહા તબ રઅહદને તે કુરકો જા,
સવારે અઝદહા પર હોકે તઈ હુર,
વોહ સત્તર ગજકા કદથા ઉસકા ઉંચા,
લીયા એક સાંપકા ચાબુક બનાકર,
કહા હયદરસે તુમ મુઝકો પીછાને,
પહેલવાં હું હજારોં બીચ મશહુર.
બજુજ સીઢી ઉતર આએહો ક્યુંકર,
તુમ્હે કુચ યાદ હુએ અફસુન જાદુ,
યહાં બેરૂલઅલમકે ઈસ શહેરમેં,
કોઈ દુન્યામેં દેવોંકી ખ્વારી,
યેહ કહેકર વોહ કીયા હમલા અલીપર,
દો કાનોં ઔર અંખીયાં નાકમેંસું,
અલીને તબ ચલા તેગ દુસરેકો,
વોહ સર જાકર પડા તીનસો કદમપર,
દો ગમગીન અપને સરપર હાથ મારે,
થી એક કીરતાસ જીન્ની લાંડગે અસવાર,
લગા મવલા અલીસે બોલને વોહ.
કે હું મએ બાદશાહ રૂમો મીસર શામ,
કે યેહ જીન્નોંકા હુએ બેરૂલ અલમ ચાહ,
કે હુએ અફસું તુઝે જાદુગરીકા,
કે બદલા ખુનકા મએં તેહુરકે તંઈ,
ન જાનો તુમ ઊસે મારાહું અબ મએં,
યેહ કહેકર લાંડગાં ઉસને દોડાયા,
કીયા વોહ હાથ ઉંચા મારનેકો.
ગીરા કીરતાસ દો તુકડે જો હોકર.
કહા સમરાતકો ઉસને બુલાકર,
ઉન્હેં કીરતાસ ઔર તેહુર મારા,

ચલે બેરૂલ અલમકી રાહ લેકર,
અલીકે ડરસે વોહ હુએબત જાહથા.
અલી આતે હુએં યહાં અપનેસે લડને,
તુમ્હી લડનેકો ઉસસે મુસ્તએદહો,
જહાંકે સબ પહેલવાનાનકો મારા.
વોહ ચાહાતા અપને ઉપર ફતાહ પાને.
પહેલવાનાન બડે હો ઉસકો પક ડલેવ.
સો આતા વોહીં હુએ ઈતનેમેં તુમ પાસ.
બટે જા સાંમને શેરે ગજનફર.
તુ હજરત શાહકો જીતા પકડ લા.
પહેલવાં થા બડા જીન્નોમેં મશહુર.
બડા એક અઝદહા ઘોડાથા ઉસકા.
ખડા વોહ રૂબરૂ મવલાકે આકર.
કે શાહે ચીન મહાચીન મુઝકો જાને.
મએં જીન્નીહું મેરા હુએ નામ તેહુર,
ઉતર આએહો તુમ ક્યુંકર અએ હયદર.
જો પાએ ઈસમકાંપર તુમને કાબુ.
તુમ અપને પાઓંસે આએ કબરમેં.
કજા આઈ યહાં દેખો તુમ્હારી.
થી ઉસકે મુંહુમે આતશ ઝડતી અબ્બર.
અગારે આગકે છોડે રહીયું.
કીયા હુએ સર જુદા ઈસકે બદનસો.
હુવા તેહુરકા ગમગીન વોહ લશકર.
લગે રોને ચીલ્લાનેકો વોહ સારે.
ખડા મએદાનમેં આકર ઉસી ઠાર.
કે હું મએં કીરતાસ જીન્નીહું સમજલો,
કે જંગબારો જીશમેં હુએ મેરા નામ.
તુમ્હીં યહાં કીસ તરેહસે પાએહો રહા.
નહી દુન્યામે સાહર તુમ સરીકા.
લેઊંગા ઔર મારૂંગા તેરે તઈ.
જબરદસ્તાં એકસે એક યહાં હુએં.
અલીકે સામને વોહ ચલકે આયા.
કમરસે હો દો તુકડે ગીરપડા વોહ,
હુવા દુખસે રઅહદ જીની વોહ અબ્બગર,
લડાઈ કર તુ અબ મએદાનમેં જાકર.
તુ બદલા ઉસસિતીં લે અપના સાર,

હુવા અસવાર ઘોડેપર વોહ સમરાત,
અલીકે રૂબરૂ આકર કીયા બાત.

કે મએં સમરાત શાહે રૂમીયાહું,
પહેલવાનોંકા બદલા લું તુમસે.

ગુરજ થા હાથમેં ઉસકે ઉઠાકર,
કીયા હમલા ઉસને મવલા અલીપર.

અલીને ઉસકો મારા હુએ જુલફુંકાર,
લગાઈ સરમે ઘોડેસે હુઈ પાર.

વોહ જુલફુકારને યું ઈસકો તોડા,
હુએ ઉસકે દો તુકડે ઔર ઘોડા.

ગીરા હાથી સરીખા દેવ વોહ જબ
ઉઠા સોરા હુંગા જન્નોમને તબ.

સો એક એકકો અલીને હુએ જો મારે,
પહેલવાનાન ઉન્હી બખ્તર કે સારે.

રચઅદ ડરને લગા ઔર બમ કીયા હુએ,
હમારે પહેલવાન મારે બહોત ગએ.

જો રચઅદ મરજબાંપર આઈ મુસકીલ,
ઉઠા ફરજંદ ઉસકા નામ રાહીલ.

બુલા ઉસકો કહા અએ નેક ફરજંદ,
તુ જા મએદાનમેં લડનેકો દીલબંદ.

પહેલવાન અપને લશકરકે જો સરદાર,
અલીને હુએ સટ સબ માર એકઠાર.

સો ઉનકે ખુનકા અબ દન્ડ લે તુ,
લડાઈ કર તૂ જા હજરત અલીસુ.

વો દરયાઈ ઘોડા ઉસકે નીચે,
ચલા તલવારકો રહીલ સો ખિચેં

દેખે જબ ઉસીકે નઈ હજરત અલી શાહ,
કે વોહ લડકા હુએ મીસલે મેહર ઔર માહ

કે સરપર તાજથા જરીને બહોત ખુબ,
મુરસ્સે થા કમરમેં બન્દ અસલુબ.

લતાફતમેં થા વોહ પાક સુરત
બનાયા થા ખુદાને આપ મુરત.

જવાનીકે મરદ નાજુ અદાસે,
લગા યાં બોલને નાજુક સદાસે.

અલી તુમ ઈસ જગહપર આએ ક્યું કર,
બઉજ સિઠીકે રાહ પાએહો ક્યું કર.

મેરી મા દુખ્તર શાહે પરી હુએ,
કે સબ પરીયોંમે જિસકી સરબરી હુએ.

મએં હું રાહીલ રચઅદ જિન્નીકા ફરજન્દ,
વાહીં હુએ મરજબાંકા સુન તુ દીલબન્દ.

કીયા હમલા યેહ કેહકર મુરતુજાપર,
લીયા રાહીલ અલીને હુએ ઉઠાકર.

કહે બેહતર હુએ અબ તુ હો મુસલમાંન,
નહીંતો ઈસ ઘડી લુંગાં તેરી જાન.

પટકકર કે જમીપર જરબ પુરા.
કરૂંગા હાડ તેરે ચુરા ચુરા,

જવાનીપર તેરે મુઝ રહમ આર્યા,
તબી મએને તુઝે જિતા ઉઠાયા.

મુસલમાં હોકે રહે અમનો અમાંમેં.
કે હો ખુશહાલ તુમ દોનોં, જહાંમેં,

રચઅદ જિન્નીકા સર તનસે જુદા કર,
બીઠલુંગા તુઝે મએં તખ્ત ઉપર.

કરેગા ઈસ મકાંકી બાદશાહી,
ફીર ઉસ મુલકમેં તેરી દુહાઇ.

હુઆ રાહીલ મુસલમાંન લાકે ઈમાન,
ઉસે લે પ્યારસે તબ શાહે મરદાન.

ગલેસે તબ ઉસે અપને લગાયા,
અપને ઘોડે ઉપર ઉસકો બીઠાયા,

કહે તુ ઈસ જહાંકે ગમસે આજાદ.
રહેગા વહાંબી તુ જન્નતમને શાદ.

તમાશા દેખ મેરા ઈસ મકાંપર,
લે મએં શમશીર કરતા મુશરીકાંપર.

કીયા રાહલ નબીકા દીન ઈખતીયાર,
ખુદાકા શુકર કરતાથા વોહ હરબાર.

સો રચઅદ મરજબાને દેખ ઉસકુ,
લગા રોને બહોત શોરો ફુગાંસુ.

ગુસ્સેમે આકે વોહ ડાઢીકા નોચા,
આંસુકો અપને રૂખસારોંસે પોંછા,

કહા ફરજન્દને ખોયા મેરા નામ,
કીયા હુએ યેહ સરાસર બદ અંન્જામ,

ઘડી એક કરકે જારી ઈસ તરહસે,
લગા કહેનેકો વોહ અપને સીપાસે.
તુમ્હી તો લાખ હો જિન્નોં પરી દેવ,
અલી હય્યેદરકા તુમ સબ ઘેરકર લેવ.
સભી એક દીલહો ઉસપર ટુટ પડના,
સો ઉસકો મારકર સબ ચુર કરના.
બડાસા શેર ઔર ગોવગા ઉઠાકર,
ચલે હો એકદીલ સબ મુરતુજાપર.
અલીને તબ જબાંસે અપને ખોલે,
દીલાસેકા સુખન રાહીલમે બોલે.
જગાહપર અપને કાયમ રેહ ખડાતુ,
અબ મએ દીન સબોંકા મારતાહુ
ન કર તુ ખોફ અપને દીલમે હિરાશા,
ખડા રહે દેખ ન મેરા તમાશા
મુઝે હરએક લડાઈ મે ખુદાવન્દ,
ગમે કેતાહુ વ જકરસે અપને ખુરસન્દ.
યેહ બોલે ઔર નારા કરકે હય્યેદર,
લીએથે હાથમે વોહ અરૂ દોગર.
ચલે હરએક તરફ જબ મારતે વોહ,
લડા જબ જિન્નોંસા કે કાટતે થે વોહ સર.
થે ઘોડે ઉન્હોંકે શેર અઝદર,
નગ વ અઝદહાપર અસવાર અકસર.
અકેલે પાપીયાદે શેર સફદર,
વો સબ જિન્નોકા થા નવ લાખ લશકર.
હજારો સવાર ગીરાએ દેવસે જાન,
ગીઓહ બાદમે જો ઝાડકે પાન.
કીસીકા સર જુદા ઔર હાથ કીસકા,
કીયા હય્યેદરને હેગા પાઓં કીસકા.
વો ઝુલફુકારકા જીસદમ કરે વાર,
સટ અકબારમે બહોતોં કે તઈ માર.
ઈતે મુરદોંકે ગજ વહાંપર પડેથે,
કે રસ્તે બન્દ કરનેકા હુએથે.
સીફત ઈસ જંગકી કયા કોઈ કરેગા,
કરે તો હો બરસ કરના સહેગા
હુએથે ખુન ઈતને બેશુમારી,
કે નદીયા ખુનકીથિ વહાંપે જારી,
ન સકતા હુએ બયાં કરને અગર અબ,
મએ કહેતાહુ સુનો યેહ મુખતીસર અબ,
જો સત્તર રોજતક હજરત અલીને,
નમાઝ હરગીઝ કઝા કી નહી વલીને,
નમાજ ફરજ અદા કરતે અલી જબ,
ઝમીપર રખતે ઝુલફુકારકો તબ.
વોહ જુલફુકાર બાજુ પાસ ધરતે.
ખુદાકા ઝીકર નામે વસવાસ કરતે,
ન તાકત થી કીસે નજદીક હોવે,
અગર હોવે તો આપના જાન ખોવે.
વોહ જુલફુકાર બનકર અઝદહા હો,
નીકલ જાવે વોહ એક દમમે હરસુ.
હુવા આજીજ બહોતા જીનોંકા લશકર,
ગએ જબ સઅદ જીન્ની પાસ ફીરકર,
ઈબાદતકા બયાં શેરે ખુદાકા.
કહે વો સબ હકીકત અઝદહાકા.
ઈબાદતકો ખડા રેહતા હુએ જબ વોહ,
તો શમશીર ઉસકી બનકર અઝદહા હો,
બી બનતા તન ઉસીકા પહાડ જએસા.
કે હોતા મુ ઉસાકા ગાર જેસા,
કહે આકર કે યું જબ સબ જીન્નોંને,
કે નહી તાકત હમે નજદીક હોને,
હમ સબસે બડા હુએ ઉસકા જાદુ.
હમારા જોરપે નહી ચલતા હુએ કાબુ,
અલી હય્યેદરને યું શમશીર કીતા,
હમારા સારા લશકર જેર કીતા,
સઅદ સુનકર કે યું બોલા ઉન્હોંકો.
અરે બેગેરતો નહી શરમ તુમકો,
નહી હુએ ઈસ તઅજુબકી નીહાયત,
ચલેગી સબ જહાંમે યેહ હીકાયત,
અકેલે શખ્સને કર જાં ફીશાની,
કીયા નવ લાખ લશકર ખુલખાની,
સુનેગા જબ હુસેના તુમપે આલમ,
સુને ઈસ બાતકા હુએગા બડા ગમ,

યેહ કેહકર આપ વોહ ઘોડા મંગાકર,
દો સર ઘોડેકે થે ઔર અંખિયા ચાર,
જીતે દેવાંથે જાદુગરાં સબ,
ઇસે ફુંકો તુમ્હે આતશ ખીલાકર.
સુને સો ઇસ તરહ સબ ફુંક મારે,
દેખા હઝરત અલી ચોફેર આતશ.
જો વોહ શમશીરકો દેખે તો હુએ આગ.
જલાએ દશ હજારાં દેવ ઔર જિન,
કુંએમેસે ધુવાં બન રંગ કાલા,
દેખે અસહાબ પયગંબરને જબ દૂર,
કે ઉસ કુંએમે હજરત અલી કો,
ગુબાર ઉગકાદિ અંધકાર ધુવાં,
મોહમ્મદને કહે જીનહાર યેહ બાત,
નહી હુએ મુરતુજાકો એકકા ડર.
યેહ કેહકર સાથ સબ યારોંકો લેકર,
સુનો હઝરત કુંએમેં દાનકર મર,
વોહ ન અગરહુ ઇનનેનહ કહેતે હુએ સરવર.
કહે તુમ યા અલી કીસ કામમેં હો,
સુને હજરત અલીને તબ દીયાહુએ જવાબ,
સાહી હુ ઔર [illegible] મકાંપર.
સુન આવાઝ જબ યારોંને હુએ દર.
અલીને જિન્નાં દેવ ઇનને હુએ મારે,
કીએ સબ રઅદકે હુએ પાસ ફરયાદ,
કે આધા ખપ ગયા હુએ અપના લશકર.
રઅદ જીન્નીને સુન થોડા દટાયા,
વોહ ઘોડેકે દો પાં આદમ સરીકે,
રઅદકે હાથ ગરસી અઝદહાકી,
અલીકી તેગ બીજલીસી નીકલકર,
ધુવાં ફીર ઉસ કુવેસે બહાર આયા,
બના વોહ રઅદ તબ હાથીકી સુરત,
અલી પીછે લગે તબ વોહ બના બાઘ.
અલીને દોડ ઉસકે મુતરીસ બા
ગુરઝ સો મનકા પથ્થરકા ઉઠાકર,
પકડ માવલાને ઉસપર જદદ દોડેન,
તબ ઉસકે ગુરઝકે ટુકડે હુએ દો,
જમીમેં ઘુસ ગઇ તલવાર હુએ દર,

હતીયારાં બાંધકર લડનેકો હાજર.
હુવા વોહ રઅદ જીન્ની ઉસપે અસવાર.
ઉન્હોંકે હાથ દે સબસે કહા તબ.
અદક ડાલો અલીકો તુમ જલાકર.
સો ઉસીમેસે નીકલ બેહદ ફુવારે,
કીયા શમશીરસે સબ જેર આતશ,
ગએ વોહ રઅદકે લશકરમેં ફીર ભાગ
હુવા અંધકાર વહાં તબ છુપાદીન.
હુજુમ ઉસકા લગા હુએ લાઓહાલા.
મોહમદને કહે તબ જાદુ હુએ જુદ.
જલાએ જીન્નીયોંને ઉસ વલીકો.
કુંઅસેસે નીકલતા બહાર ધુવાં.
ન બોલો યેહ સુખન અપની જબાં સત.
કે વોહ હુએ અજાએબ કુલે મુજહર.
ચલે આએ સો ઉસ કુએંકે ઉપર.
કીએ આવાજસે નઆરા પયગમબર,
ફરીસ્તોંને સુના હુએ આસમાંપર.
હકીકત ક્યા હુએ વહાંકી હમસે બોલો.
રખા ખાતીરજમાઅ મનકુલે અબવાબ.
લડાઇપર ખડાહું જીન્નીયોંપર.
હુએ ખુશહાલ યારોંને પયગમબર,
કે જારી લહુંકે દરીયાથે સારે.
ગઇ લશકરકી સારી ઉમર બરબાદ,
રહા બાકી જો હુએગા વોહભી અબતર,
અલીકે સામને લડનેકો આયા.
દો હાથાઉસકે જુંહાથાં હાથીકે.
ભી ઉસકે મુંહમનેસે આગ ઝડતી.
જલાઇ નાંપકે મુહકો વોહ અકકર.
કે જુંહી આસમાંપર અબર છાયા.
અલીને હાથ પકડે બિન જરૂરત.
શીકલ બન શેરકી જાને લગા ભાગ,
તો દેવ અફરીત બનકર સામને આ.
વોહ ચાહા મારને ગજનાંકે સીરપર.
[illegible] ઉસકે [illegible] ઉપર.
ઉસે ઔર ઉસકે ઘોડેકો કીએ દો.
ઉસે જીબરલને પકડે હુએ આકર.

અગર જીબરીલ ઉસીકો ના પકડતે,
ગિરા જબ રમઅ જીન્ની ઊસ મકપમાં,
લગે કહેનેકો મદદ શાહે મરદાં,
અલી શાહે મરદાં હોકે મુચ વકત.
લીએ રાહીલકો અપને સાથ આની.
મોહમ્મદ મુસ્તફા ઓર શાહે સફદર.
સૈયદોકે સરકો ફીર તનસે મીલાએ.
કીયે કોટ બડે બીલ શુકર સારે,
વહાં તબ પીરજન હોગયે મુસલમાં,
વોહ રાહીલને નબીકે સામને આ,
નબીકે ગીરેં લબ વોહ નાલેનકો લેકર,
નબીકા પઢકે કલમા લાકે ઈમાન,
મોહમ્મદ ઓર અલી તબ હોકે રાજી,
ઉસે જીન્નોંકી સરદારી દીએ હુએ,
જમીકે બાહેર તુમ આના ન જિનહાર,
નબી ઓર મુરતુજા ખુશ હોકે ઉસેકો,
આપભી વહાંસે તબ હોકર રવાના,
સો વહાંકે લોગ ખુશવકતી કીયે હુએ,
સન ચૌદહ થા બારાસોકે ઉપર,
તબ ઉસ ઐયામેં યેહ જીકર સારા,
જો કુછ થા સો કીયાહું સબપે જાહીર,
રીસાલા ફારસીથા ઉસકા મસ્તુર,
કે તા હરએક મતલબ ઈસકા પાવે.
અજીઝુદીન અબ ખામોશ કર તુ,
હુઈ હુએ જંગકી તમામ યેહ બાત,

જમીં નીચલી માહીયાં સોબીં કટતે.
કિયા હૈ અલગ્ય બાન તબ ઉસકા લશકર.
હુંએ હુએ સીદક દીલસે સબ મુસલમાં,
કુએસે બાહર આએ હુએ ઉસી વકત,
સૈયદોકે સરકો ઓર એક રેલ પાની,
મીલે હુએ ઓર અસહાબે પયમબર,
દુઆ માંગ હકસે ફીર ઉસકો જી લાએ.
જીતે થે દીનકે રોશન સીતારે.
હુવા સારા કબીલા સબ મુસલમાં.
ઉનને ઈમાન ફીર લાયા હુએ તાજા.
કીયા સુરમા ઉસને આંખોંકે અન્દર.
હુવા રાહીલ બમએ લશકર મુસલમાંન.
કીયે ઉસપર નીગાહ સરફરાજી.
બી ઉસે અહદીપૈમાં સબ કીયે હુએ.
કોઈ આદમ નહીં કરના ગિરફતાર.
રવાના તબ કીએ ઉમકે મકાંકો.
મદીને આએ હુએ શાહે જમાંના.
મુબારકબાદીયાં ઉનકો દીએ હુએ,
ગએ હિજરતસે હજરત મક્કે ગુજરકર,
મોહમ્મદ ઓર અલીકા આશકારા.
સુનાયા હું મએ યારોંકો સરાસર.
કીયા હિંદી જબાનેં ઉસેકા મજકૂર.
જલદ ઉસકી સમઝકે બીચ આવે.
જીકર તમામ કર સલવાત પઢ તું.
મોહમ્મદપર કહો સબ મીલકે સલવાત.

તમામશુદ.

હુસેન મિરઝા બુકસેલર, નિશાનપાડા રોડ
મુંબઈ નં. ૯

મુદ્રક—જયરામ બાપુજી માલપેકર શ્રીગોરક્ષક છાપખાના. ૧૭ ૧૯-૨૬
ઠાકુરદ્વાર મુંબઈ નં ૨.
પ્રકાશક—હુસેન મિરઝા બુકસેલર નિશાનપાડારોડ મુંબઈ નં. ૯